

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Segítség a lakásépítőknek

Tudósítás az Elnökség üléséről

Elnökségünk május 29-én tartotta esedékes ülését, amelyen megjelent *Horn Dezső*, a posta vezérigazgatója; először *Besenyi Miklós* főtitkár tájékoztatót a két ülés közötti munkáról, majd a szakszervezet vezető szerveinek II. félévi munkatervét jóhagyására került sor. A központi vezetőség többek között olyan jelentős kérdéseket tárgyal meg, mint az anyagi ösztönzés tapasztalatai, hatékonyságának növelése, a szakszervezeti jog- és hatáskörök alkalmazása, a kollektív szerződés és független alkalmazásának tapasztalatai, a vállalt kötelezettségek eddigi teljesítése stb. Az elnökség megvizsgálja, illetve megvitátja a gazdálkodó postaszervek ez év I. felében végrehajtott bérfejlesztését és a II. félévi tennivalókat. Miellegre teszik a Budapesti Postavezérigazgatóság Szakszervezeti Tanácsának munkáját, a Szakszervezet VIII. kongresszusa határozatainak végrehajtását és kidolgozzák a hazánk felszabadulása 25. évfordulójára való készülődés irányelveit. A munkatervre vonatkozó javaslatot az elnökség elfogadta.

Napirendben szerepelt a jubileumi évfordulók megünneplésével foglalkozó tájékoztató jelentés, jóváhagyták azt is, hogy az ünnepségek, rendezvények szervezésében példamutató aktivistákat megjutal-

mazzák, illetve megdícsérik. Szintén tájékoztatóként szerepelt az ülés napirendjén a részesedési alap 1968. évi felhasználása és az ez évi előirányzat. Az ez évi részesedési alap felhasználási előirányzata jelentős volumenű postaszintű nyereségre épül, s annak eléréséhez szükségesek a postaszervek hatékony intézkedései, továbbá nem nélkülözhető a dolgozók öntudatos munkája, a társadalmi és politikai szervek, a szakvezetők messzemenő közreműködése.

Elfogadták a panaszügyek intézésére, a szakszervezeti tagoknak nyújtandó jogsegélyre vonatkozó tervezetet is, amely meghatározza: a szakszervezeti szerveknek a panaszok intézését fontos politikai kérdésként, a bizalom megteremtésének és megtartásának egyik fontos eszközeként kell kezelniük. Törvénysértés esetén bátran kell élni a biztosított jogokkal. Érvényt kell szerezni annak az elvnek, hogy aki megsérti a jogszabályokat, az megsérti a munkahatalom törvényeit és ezért az illetőt felelősségre kell vonni. A tervezet a továbbiakban részletesen ismerteti a panasz-eljárás, például azt, hogy a jogos és indokolt panaszok minősülő panasz esetén a tárgyalás ügy elintézésével egyidejűleg

gondoskodni kell az illetékeseknek hasonló esetek megelőzéséről. Ha a panasztevő kéri, hogy bejelentésének, panaszának vizsgálata során kitérjen a titokban, akkor az ilyen kérdésnek eleget kell tenni. A panaszok elintézésének határideje 30 nap, amelyet a panasz benyújtásától, illetve beérkezésétől kell számítani. Figyelemreméltó az is, hogy a szervezett dolgozóknak térítésmentes jogképviseletet biztosít a szakszervezeti mozgalom. Bíróságok előtt folyó munkaviszonnyal összefüggő perekben; egyéb polgári vagy büntetőperben ez csak kivételes esetben engedélyezhető.

Az anyagi ösztönzők fejlesztésére fordított (alapbér, üzemi jutalom, év végi részesedés) összegek 1968. évi felhasználásának tapasztalatairól szóló jelentés és a javaslat, amely ezek hatékonyságának növelését szolgálja, a júliusi központi vezetőségi ülés témája lesz. Az elnökség jóváhagyta a jelentést, néhány módosítással kiegészítve.

Sokakat érintő kérdés a postás dolgozók lakásépítésének vállalati támogatása, amelyről korábban már tájékoztattuk olvasóinkat. Ez évben ilyen célra több mint 20 millió forintot biztosítottak. Eddig 727 postás igényelte a támogatást, de sok helyütt félreértették a rendeletet. Tatarozásra, mino-

ségi lakáscserére stb. igényeltek összeget, vagy az igénylők jelentős része nem rendelkezett a szükséges előtakarékosági összeggel. Társasház iránti lakásigénye 314 dolgozónak van. Családi ház építésére 262-en kértek támogatást. KISZ társasház építéséhez 13-an, OTP öröklakásra pedig 56-an igényeltek kölcsönt.

A vezető-irányító munka tapasztalatairól, az alapszervezetekkel való kapcsolatáról szóló jelentés alapján tette mérlegre az elnökség a Miskolci Területi Bizottság munkáját. Megállapította, hogy a szakszervezeti, alapszervezeti választások sikerrel zárultak. Igen kedvezően fogadták a központi vezetőség és az elnökség határozatát a hatáskörökre és a munkamegosztásra vonatkozóan. Ennek alapján tovább erősödött az üzemi és szakszervezeti demokrácia, szakszervezetünk szervezeti ereje, tömegkapcsolatai. A dolgozók igen aktívak voltak a kollektív szerződés tervezetének, illetve a miskolci terület függetlenségének megvitátása során. Végül soron eredményesen tevékenykedett a VIII. kongresszus határozatának szellemében, a központi vezetőség és az elnökség útmutatásai, irányelvei alapján.

(bérce)

Szakszervezeti napok

Elnökségünk határozata értelmében Miskolcon május 15-én tartottak szakszervezeti napot. Dr. Zsuffa Szabolcs, szakszervezetünk elnöke adott tájékoztatót a vezető szervek munkájáról, döntéseiről.

A hozzászólók felvetették: a Központi Vezetőség sűrűbben képviseltesse magát a miskolci területi bizottság és az alapszervezetek rendezvényein. Kérték, helyezze előtérbe — a lehetőségekhez képest — a családok gondjait a munkaidőcsökkentés további bevezetésénél. A családok üdülési beutalójegyek számát, illetve a lehetőségeket növeljék az illetékesek.

Az előadó a hozzászólásokra részletes választ adott, amelyet a tagság elégedetten vett tudomásul.

Debrecenben Kóczián András, szakszervezetünk alelnöke tartotta a szakszervezeti nap beszámolóját. A helyi választott tisztségviselőknél, szakszervezeti tagoknál, a vidéki tisztségviselőknél is eljötték, összesen több mint százán vettek részt az aktívulésen. A dolgozók tájékoztatást kaptak a szakszervezet vezető szerveinek munkájáról és az alelnökhöz küldött 19 kérdésre is választ kaptak.

Problémaként vetődött fel: a régi egyenruha már elfogyott, a raktárakból, vagy csak korlátozott számban kaphatók, új pedig még nincs. A távközlési dolgozók munkaidőcsökkentése mellett az egyéb postai munkaterületeken dolgozókra is gondoljanak.

A szakszervezeti napok tapasztalatai hasznosak, tartalmasak.

POSTÁS FÓRUM

A jutalomszabadságról

K. I. a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság egyik üzemének dolgozója kérdezte. Magunk között sokat beszélünk a jutalomszabadságról. Kik kaphatják és mennyit? A választ a legilletékesebbeknél, a Budapesti Távbeszélő Igazgatóságon kerestük. Kormánykintüntetés 10, Posta Kiváló Dolgozója 6, Miniszteri Dícséret 5, Vezérigazgatói Elismerés 4, Igazgatói Elismerés 3. Szakszervezeti Munkáért arany fokozat 5, ezüst fokozat 4, bronz fokozat 3, Kiváló Dolgozó jelvény 3, Szocialista brigád arany fokozat 3, ezüst 2, bronz 1.

A Budapesti Távbeszélő Igazgatóságon a különböző kintüntetésekért járó jutalomszabadság mértékét a postai kollektív szerződéshez csatolt függelékben így rögzítették.

— A felsorolt esetekben biztosítani kell a jutalomszabadságot. Ezenkívül 1—3 nap jutalomszabadság adható a Szakma Ifjú Mestere és a Kiváló Ifjú Technikus kintüntetésért elnyert dolgozóknak, illetve az olyan újításként, egyszerűsítésként, melyek természetüknél fogva anyagilag nem honorálhatók — válaszul érdeklődésünkre Szentirmai János, a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság Szakszervezeti Tanácsa titkára.

A jutalomszabadság adományozásának jelenlegi előírása mennyiben tér el a tavalyitól?

— Új dolog, hogy a Szakszervezeti Munkáért arany, ezüst vagy bronz fokozatú jelvényt kintüntetésért aktivisták ez évétől kezdve jutalomszabadságot kapnak. A szocialista cím elnyeréséért, illetve megtartásáért járó jutalomszabadságot ugyanakkor a tavalyi 5—4—3 napról 3—2—1 napra mérsékeltek.

Miért döntöttek így?
— Az alközpontos, a hálózat- és kábel fenntartó üzemekben máris rövidebb munkaidőben dolgoznak a munkások. A munkaidőt az igazgatóság valamennyi egységében csökkenteni szeretnénk, így választanunk kellett, mert a kettő egyszerre nem megy.

Az általános elvek rögzítésén belül a jutalomszabadság adományozását az üzemrészek, távbeszélő központok hatáskörébe utalták.

— Az egész fizetett szabadság 3 százaléknak megfelelő keret lebontottuk az üzemekre. Ugyanakkor az igazgatóság 2 százalékos tartalékkerettel rendelkezik. Ebből bármelyik üzem, hivatal kaphat, ha kimutatja, hogy a különböző jogcímenek adandó jutalomszabadság nagyobb a kereténél — tájékoztatta Feldmann Éva, a személyzeti és munkatárgyi osztály előadója. — A József, illetve a Lágymányos távbeszélő üzem máris jelentkezett, s kérésükre 119, illetve 30 napos pótkeretet engedélyezett az igazgatóság.

Ezt követően az elmúlt esztendő tapasztalatairól beszélgetünk. 1968-ban 2160 napos saját kerettel rendelkeztek az igazgatóság üzeim, hivatalai. Ehhez 201 napos pótkeretet kértek és kaptak. A 2361 napos lehetőségből mégis mindössze 1863 nap jutalomszabadságot adtak ki. Az igazgatóság tartalék keretéből ugyancsak „megtakarítottak” több mint 1200 napnyi jutalomszabadságot.

Nagyobb pótlánya csupán a Lágymányos és a Teréz távbeszélő üzemnek volt. A Lípót, a Krisztina, az Erzsébet a kereténél megfelelő jutalomszabadságot használt fel. A többiek viszont kevesebbet a lehetőségnél. Különösen szembetűnő, hogy a József, az igazgatósági törzs és az Alközpont alig felét hasznosította a rendelkezésre álló jutalomszabadságnak.

Tudomásunk szerint mindenki megkapta a kintüntetéssel, dícsérrel vagy elismeréssel járó jutalomszabadságot. Legálábbis senki sem jött panasszal hozzánk — válaszul érdeklődésünkre Szentirmai János. — Az olyan esetekben viszont, amikor a jutalomszabadság adományozása a helyi vezetők mérlegelésétől, elhatározásától függ, már bizonyos óvatosság, szűkmarkúság tapasztalható az üzemek jelentős részében. Mivel magyarázható ez?

— Létszámbánnal küzdünk. Az üzemvezetők egy része ezért nem küldi szívesen jutalomszabadságra az embereit, hiszen az előírt feladatait teljesíteni szeretné...

— Az adatok szerint 1968-ban az igazgatóság üzeim, hivatalai alig több mint a felét használták fel az 5 százalékos jutalomszabadság-keretnek. Ilyen előzmények után indokolatlannak látszik a szocialista címek elnyeréséért járó jutalomszabadság mérséklése.

Az igazsághoz tartozik, hogy a szocialista brigádoknak az arany, ezüst és bronz fokozat elnyeréséért az idén már először jutalomszabadság, hiszen az 1968. évi tevékenységet 1969 első negyedében értékelték a termelési tanácskozáson. Így egészen bizonyos, hogy 1969-ben már jóval kevesebb lesz a megtakarítás — mondja befejezésül Szentirmai János szb-titkár. — Az idei tapasztalatok után pontosabb következtetést vonhatunk majd le, hogy az engedélyezett 5 százalékos évi keretből miként gazdálkodhatunk közmegegyezésre. S ha a lehetőség megengedi, akkor a későbbiekben hozzáigazítjuk a különböző jogcímen adandó, vagy adható jutalomszabadság-napokat.

M. K.

Bővülnek nemzetközi kapcsolataink

Ilyenkor nyáridőben szokás már a nemzetközi szakszervezeti mozgalom vezetőinek találkozója, tapasztalatcseréje. Május 23. és június 8. között Nill Bichkov, vezetésével, a Szovjet Postás Szakszervezet küldöttsége, (a delegáció tagjai: Anastasiya Ressler, a PSKOV területi szakszervezeti bizottság tagja és Alexandr Manakov, a moszkvai elektromechanikai üzem szakszervezeti titkára) baráti látogatáson volt nálunk.

A delegáció megbeszélést folytatott szakszervezetünk vezetőivel. Megtekintették fővárosunkat, a balatonalmádi, hévízi üdülőnket, a dunaujvárosi postahivatalt, a budapesti tv-adót. Voltak a miskolci területi bizottságon, majd Sárospatakon, találkoztak a Budapesti Postaigazgatóság szakszervezeti tanácsával és Rontó Tiborral, a postavezérigazgató helyettesével. Tanulmányozták a Budapest 5. és 53-as postahivatalok munkáját.

— Örömmel jöttünk az önök országába, az önök szakszervezetéhez és igen gazdag tapasztalatokkal térünk vissza hazánkba. Közelebb kerültünk a magyar postás dolgozókhoz, akiknek ezúttal is üdvözlötünket küldjük a szovjet postás dolgozók megbízásából — mondotta a többi között a delegáció vezetője.

A Német Demokratikus Köztársaság postás szakszervezetének delegációját Karl Kalauch, a szakszervezet elnöke vezette. Tagjai: Heinz Kalski, a Központi Vezetőség távközlési osztályának vezetője és Herbert Stayke, a Központi Vezetőség nemzetközi előadója. Május 29-én és 30-án konzultatív megbeszélés folyt, ahol szóba kerültek a két szakszervezet eredményei, a megoldásra váró problémák. A delegáció részletes tájékoztatást kapott az új gazdaságirá-

nyítási rendszer postal bevezetéséről, mi viszont betekintést nyertünk az NDK-ban megvalósuló munkaidőcsökkentésről. Vendégeink voltak a Ferenc Távbeszélő Üzemben, a Szabadsághegyi tv-adónál, a szakszervezet üdülőiben, Balatonalmádban találkoztak az NDK-beli postás üdülőcsoporttal. Kulturális programjukban szerepelt a Fővárosi Operett Színház és a színész—újságíró mérkőzés is. Megjegyzés történt, hogy a két szakszervezet vezetői évenként kétszer, de legalább egyszer találkoznak.

Az Angol Posta Műszaki Dolgozói Szakszervezete hozzánk látogató küldöttségének tagjai: Ronald E. S. Collett, a szakszervezet országos szervező titkára, Alfred H. A. Berezi, William P. Craig, George S. Holley és Edward Wright, a végrehajtó tanács tagjai.

Szó volt a munkaidő-csökkentés angol tapasztalatairól, arról, hogy az 5 napos munkahét bevezetése mellett a zavartalan forgalmat feltétlenül biztosítani kell. Tárgyalnak a posta vezetőivel a túlórák átlagos megállapítása érdekében. A szakszervezet részéről törekvés van arra, hogy több szórakozást találjanak a dolgozók a szabadnapokon. Angliában is probléma a telefon, az igényeket nem tudják kielégíteni.

A delegáció vezetője Ronald E. S. Collett nyilatkozatából:

— Nálunk a szervezethez átlagosan 94 százalékos. Milyen problémák foglalkoztatják a tagságot? Mindenekelőtt a posta vezetőivel meg kell tárgyalnunk a közszolgáltatás feltételeit, ahogy Önöknél az új gazdasági mechanizmus nyomán növekedett a végrehajtó szolgáltatás önállósága, úgy mi is hasonlóan akarjuk ezt a kérdést megoldani. Sokat harcoltunk azért, hogy a posta ál-

lítsa elő a hírközlési berendezéseket. Végül mi győztünk! A mi dolgozóink hátrányosabb helyzetben vannak, mint az angol ipari munkások. Szeretnénk ezt megszüntetni. A kormány azt akarja, hogy a nyugdíjkorhatár 65 év legyen, a jelenlegi 60-nal szemben. Mi ezzel nem értünk egyet. Egyébként higgyék el, nagyon nehéz a helyzetünk, hiszen csak a postánál 32 szakszervezet működik, s ilyen körülmények között valamilyen cél elérése érdekében akcióegységet teremteni nem könnyű.

— Hogyan fogadták egyes nyugati szakszervezetek közeledésünket a szocialista tábor szakszervezeteihez? A Szabad Szakszervezetek Világszövetsége elítél bennünket, nekünk viszont az a véleményünk: ha nem tanulunk meg együtt élni — akkor együtt pusztulunk. Kölcsönösen tiszteletben tartjuk egymás jogait. Az önk és a mi postásaink között, higgyék el, nem sok a különbség. Egyformán szeretik a postát, talán az overáll és a nyelv különböző. Ezúton is szeretettel üdvözlünk minden postás dolgozót.

A Belga Távközlési Dolgozók Szakszervezetének delegációja május 17. és 24. között volt szakszervezetünk vendége. Van Der Heyden titkár és Meerts Jean elnök, akiknek programjában szintén postaszervek, szociális létesítmények meglátogatása és szakszervezetünk vezetőivel való találkozás, tárgyalás szerepelt.

A külföldi vendégekkel munkamegbeszélések folytak, amelyeken Besenyi Miklós főtitkár, Fatalin János és Bíró Bódis József titkárok és a Központi Vezetőség mellett működő osztályok vezetői vettek részt.

B. Gy.

Ön mit olvas?

Szakszervezeti irodalom a 72-es postahivatalban

A Benczur utcában mintegy 200 postai oktatási dolgozó részvételével megtartott ünnepségen Reiff Frigyes vezérigazgatósi szakosztályvezető méltatta a pedagógusnap jelentőségét, szólt az eredményekről és hangsúlyozta: a posta vezetői anyagilag és erkölcsileg elismerik, méltányolják az eredményeket, majd vázolta a jövő tennivalóit. Szakszervezetünk Elnöksége nevében *Fatalin János* titkár köszöntötte az ünnepeltek. Ez követően került sor a Vezérigazgatói Elismerések átadására, amelyet 14-en kaptak meg.

AZ ABLAK MÖGÖTT

Bakra, egy épülettel odébb van a Nagyvásárcsarnok; jobbra, ötlet odébb a Calvin tér áruház. Autóbusz- és villamosmegállók közvetlenül a hivatal előtt; aztán a Szabadság-híd, s a Tolbucin körút mindkét oldalán az üzletlámpák. Göcsejben van a 90-es hivatal. S belül a fókusz, az egyesített felvevő ablaka.

Egy híján 10 esztendő — ennyi Bíró Éva szolgálata ideje. Bár még valóban fiatal, majdhogynem egy évtizedet töltött itt az ablak mögött. Reggeltől estig, ügyszólván a nap minden szakában csúcsforgalom van itt.

Nemcsak a Nagycsarnokból, az áruházból, a megállóhelyekből áradnak ide a felek — magyarázza Bíró Éva, mikor a nagy forgalom okát tudakolom. — A Szabadság-híd túlsó oldaláról, Budáról is ájtönnék ide, sőt a Dunapartnak a Petőfi-hídig terjedő szakaszáról csakúgy, mint a Ráday és Szamuely utcákból.

A magánfelek naponta 300—400 küldeményt nyújtanak be az ablakon az egyesített felvevőnek. A közületi csoportos küldeményekkel azonban ez a szám 1500—2000-re nő. A pénzforgalom pedig eléri a napi 3 milliót; hét végén 4—5 millióra emelkedik.

S ezek a puszták számok még nem is jelzik az élő-eleven munkát. Hiszen az ablak előtt sorjázó felek nem olyanok mint egy pontos, simán olajozott automata-gépsor részei, hogy csak úgy gyorsan, egyenlő ritmusban adogassák be a küldeményeket. Akkor még kicsit könnyebb lenne a dolog. Am ezúttal is, itt a 90-esben, mint annyi másszor és más postahivatalokban, eszembe jutott a francia közmondás: „Mutasd meg a tenyered és megmondom ki vagy” mondást úgy alkalmazhatnánk: mutasd meg az ablak előtt és megmondom, hogy ki vagy? Hányféle emberrel találja szembe magát az egyesített felvevő!

Kapkodó — türelmetlenekkel és lassú — tűnődőkkel; gyanakovokkal, akik figyelik: hogy kezeli a küldeményt, hogy bélyegez, mér, számozza a pénzt; okoskodó magyarázókkal és mindent többször megkérdősköl; kedélyes csvegőkkel, akik mit sem törődnek azzal, hányan állnak mögöttük és a mérgessel, aki minden előtte állóval és a felvevővel is veszekszik.

— Az a kisebb baj, ha a fél mérges vagy türelmetlen — mondja mosolyogva Bíró Éva, mikor munkája külső szemlélőjeként erről beszél. — A nagyobb baj az volna, ha mi nem véteznénk fel magunkat türelemmel. Különben én a munkában mindig is ezt szerettem: ezt a szüntelen változatosságot, hogy minden ügyfél más, mindig egyikkel másként kell a kapcsolatot megtalálni. Mikor 1960-ban a Postaforgalmi Technikumban letettem az érettségit, a Nyugati pályaudvar postahivatalához kerültem pénzfelvevőnek. Három hónapig dolgoztam ott, de megvalom az a munka egyhangúnak tűnt nekem. Szerintem az egyesített felvevői munkakör, ha nehezebb is, de sokkal szívesebb. Itt aztán változatos az ügyfélforgalom. A Budáról ájtött, csöndes, kedves nyugdíjasoktól, a hangos, bőbeszédű csarnoki árusokig; a Közgazdasági Egyetem magyar és külföldi hallgatóitól a Tolbucin körúton jellegzetes vidéki bácsikig és nénikig — az élet legkülönbözőbb területeiről áradnak az ablak elé.

A postai munka szeretete „öröklött” tulajdonsága: édesanyja ma is postai dolgozó. Ő javallotta lányának a Posta-forgalmi Technikumot. Érettségi után a Szakma Ifjú Mestere mozgalomban, két ízben is ezüstéremmel tüntették ki Bíró Évát, majd „Kiváló Dolgozó” lett. A hivatal 1-es brigádja vezetőjének választották, meg is szerették a „Szocialista Brigád” címet.

A szakszervezeti munkából is kiveszi a részét. A körzeti szakszervezeti bizottság gazdasági felelőse. Harminc hivatal, 280 dolgozójának ügyei tartoznak hozzá. A tagdíjkezeléstől a létszámfelmérésig, az átigazolások, a beutalások nyilvántartásától az évi költségvetésig, munkaterv-elkészítésig valóban sok és sokirányú ez a tevékenysége is. S kikapcsolódásra, pihenésre, szórakozásra, hogy jut ideje?

— Jut arra is idő — feleli. — Eppen a hét végén indulok szakszervezeti cseréidülésre, három héttel: Berlintől Drez-

Kárpáthy Gyula

VÖRÖS VIRÁGOK

Immár hagyomány, hogy az év egy tavaszi napján a budapesti postások felkeresik a Miskolc környéki kirándulóhelyeket. Az idén május 25-én ragyogó napsütés és ünnepi hangulat fogadta a postásokat. Miskolc és a környező falvak lakói a Tanácsköztársaság egykori dicső csatáira emlékeztek. Hetezer ember gyűlt össze Felsőzsolcán a postás-vasutas hősi emlékműnél, hogy felidézze a harcok emlékét és elhelyezze a kegyelet, a hálát virágait.

Katonák, munkások, KISZ-fiatalkok felvonulásával kezdődött az ünnepség, majd úttörők, kisdobosok száza sorakoztak fel a nagy időskor tanúi, az egykori vöröskatonák mellé. Eljöttek Miskolc és Felsőzsolca lakói, hogy leróják kegyeletüket az itt elesett mártírokért és tanúi legyenek az utódok, a több száz úttörő fogadalomtételének.

Dr. Palotás Magda, a posta vezérigazgatóhelyettese megemlékezésében a Tanácsköztársaság vöröshadseregének, az első magyar munkáshadseregnek proletáröntudatát, harci szellemét, hősiességét méltatta. Büszkének lehetünk arra, hogy ebben a hadseregben postások is küzdöttek és sokan közülük életüket áldozták az eszméért, a győzelemért.

Ezt a közösséget emelték ki ünnepi visszaemlékezésükben Bacsó Imre és Simon Boldizsár, 1919-es veteránok, a Postás Vörös Ezerd volt katonái. És nem csupán ezek a meghatott, lelkes beszédek győzték meg a hallgatóságot, hogy övek ez az emlékmű jelkép, figyelemfelhívó a hatalmas követség — 1919 — és az utódok kegyelettel ápolják a hősök emlékét.

Ezen a napon vörös virágok borították el az ongai és gesztelyi tömegsírokat is. Az emlékezés jegyében zajlottak a hagyományos sportversenyek, a sokszínű kulturális események és az ifjúsági találkozó. A Borsod megyei ünnepségsorozat kitűnően zárult.

b — é

PÁPAI LÁSZLÓ

Budapest 1893-ban született, s már munkásifjúságában kapcsolatba került a munkásmozgalommal. Ez határozta meg egész életét.

A Tanácsköztársaság idején rendkívül fontos feladatot kapott a posta politikai megőrzéséért. 1919. június 7-én ugyanis a forradalmi kormányzótanács az egész Dunántúli hadművelési területnek nyilvánította és egyúttal az ország egész területére, a vasútra, a postára és a táviróra elrendelte az ostromállapotot. A rendfenntartást ezeknél az intézkedésekkel Jancsik Ferenc, Szamuely Tibor és Vántus Károlyra bízta. A postai összekötő tisztelet az említett elvtársaknál Pápai László töltötte be.

Az ellenforradalom győzelme után a postai szolgálatból jegyeim úton elbocsátották, és két és fél évi börtönrre ítélték. Szabadulás után külföldre emigrált. Az 1925. évi hazatérése után rendőri felügyelet alá helyezték, ez az állapota a felszabadulásig nem is szűnt meg. Időközben megszakítás nélküli részese volt a legális és az illegális munkásmozgalomnak.

1912-ben lépett postai szolgálatba. Az első világháború idején részt vett a közalkalmazottak illegális szervezkedésében, majd az 1918-ban megalakult Közalkalmazottak Szövetsége postás tagozatának lett a titkára. Ebből a tagozatból vált ki 1919. június havában az Országos Postás Szakszervezet, amelynek vezetőségi tagja lett, Robicsék Pállal együtt.

A felszabadulás után ott folytatta, ahol 1919-ben abbahagyta kényszerűl. Még dörögtek az ágyúk Budán, amikor a budapesti nemzeti tanácsot megbízást kapott a posta újjászervezésére. Kiváló szervező munkája eredményeként, a háborúban széthullott posta budapesti szervei hamarosan talpraálltak. Ezt a munkát egészen a debreceni kormány Budapestre költözéséig végezte. A Budapesti Posta-igazgatóság vezetője lett. A pesti oldal felszabadulása után első napokban Pápai László, Dedics Imre és Básti Re-

zs elvtársakkal újból megalakította a postások szakszervezetét.

A Budapesti Postaigazgatóság vezetése alóli felmentésétől, egészen a nyugdíjazásáig, a Posta Kiserleti Intézetének volt a gazdasági igazgatója. A szakszervezet elnöki tisztségéből viszont az 1964-ben bekövetkezett halála szőlította el. J. L.

Üdülés fiataloknak

168 postás fiatalnak az idén ismét lehetősége lesz 1 hetet tölteni a magyar tenger partján.

Balatonszántód postás oktatási ifjúsági tábor beutalói keresettek. Minden nyáron kétszer 1 hetes turnusban az üzemek, hivatalok fiataljai veszik birtokukba a tábort. Rendkívül kulturált környezetben, napi háromszori étkezés, hideg-melegvízes szolgáltatás, modern étterem, tv, könyvtár, sporteszközök stb. teszi emlékeztetőre az ott töltött napokat. Színes pannelháza nyújtanak kényelmet.

Június első napjaiban kapták meg keretszámukat a területi bizottságok, szakszervezetek tanácsok. A tájékoztatóban nyomtatottan felhívjuk a figyelmet: a beutalók kiválasztását a jelentkezők közül, közösen a KISZ-szervezetekkel végezzék. A kiválasztás során domináljon az eddig végzett kiemelkedő szakmai és társadalmi munka. Érezték megbecsülésnek, megtiszteltetésnek a Balatonszántódi üdülést, hiszen az önköltség jelentős részét szakszervezetünk fedezi. (kiss)

Rajzok: Lakos Lajos

„Komarovék” a gépteremből

REGI BRIGÁD — ÚJ KÖVETELMÉNYEK

lány és két férfi. Vezetőjüket, Antal Pálnét, tavaly választották a tisztségre. A szocialista brigádmozgalomban szerzett érdemeiért idén vezérigazgatói dicséretet és 800 forint pénzfutalmat kapott. A rendkívül csinos, lányos külsejű fiatalasszonynak először el sem akarom hitetni, hogy már tízezer gyermeke van, s ő maga 16 esztendeje dolgozik a távirógép... Közben, mivel képzett gépről el-elvittek kiegészítői az irodákba, s felajánlották: maradjon ott. Kezdetben ugyanannyi fizetésért, azzal az ígérettel, hogy rövidesen többet kereshet, mint a gépteremben. Nem vállalta!

— Több okom is volt rá — mosolyog. — Megszoktam a kétórás munkaidőt, meg azt, hogy minden második délelőtti szabad. Jó dolog ez, mert ha az embernek bármilyen hivatalos elintéztetése van, nem kell miatta egy napi szabadságot kiadni. Persze, tulajdonképpen nem az a lényeg. Azért ragaszkodom munkakörömhöz, mert szeretem. Ne higgye ám, hogy egyhangú, unalmas! Mindig történik valami új. Nézzé például a terminket! Ugye, milyen szép lett? Hát még a távirásmunka mennyit korszerűsödött itt. Tavaly ősszel, új lapraíró gépeket kaptunk!

Szakszerűen, de azért a laikus számára is érthetően magyarázza a különbséget. Azelőtt szalagos gépekkel dolgoztak („most már, a lapraírásnál, a formára, a külalakra is ügyelni kell” — jegyzi meg), pont-pont között továbbították a táviratokat, azaz kiki egy-egy nagy központtal volt állandó összeköttetésben. Most, az új automatizált rendszerben már 196 TGX állomást hívhatnak közvetlenül...

Az automatizálás, a magasabb technikai színvonal azonban, mint kiderül, gond is, hiszen új feladatok elé állítja a kezelőket, újabb szakmai ismereteket követel tőlük. A közvetlen kapcsolatos bővülése például csak akkor gyorsíthatja meg igazán a táviratok továbbítását, ha a kezelők jól ismerik az irányszámokat, a más-más helyi körülményeket, többek között az egyes hivatalok nyitvatartási idejét stb. A brigád felismerte ezt, éppen ezért ideai vállalásainak egyik fontos pontja: fokoz-

zottan, felváltva, valamennyien elsajátítják a TGX-állomások hívószámaival kapcsolatos tudnivalókat, és írásban vizsgáznak ismeretükből. Elsőként, az első negyedében, Bakó Sándorné és Sztudva Vilmosné váltotta valóra az ígéretét.

Nem kis probléma az új géppark sem. Mint a brigád tagjai mondják: Egyszerre, egyik hónapról a másikra, nem lehet belőlük kiszedni a maximumot. Bizonyos ideig be kell rázódniuk, járódniuk a gépeknek, hozzászokniuk, ügyeskedniük az embereknek.

Erre való tekintettel történt az a furcsaság, hogy míg tavaly az átlagos leltési sebességük 326 volt, 0,10-es hibaszázalékkal, addig az idei évre, az új gépeken „csak” 318-as átlagsebesség és 0,13-as hibaszázalék elérésére vállalkoztak. Realitásként tekinthető ez a „csökkenet”? Igény, ám a valóság — nem akarjuk ugyan elkiabálni, hiszen az év végéig még sok minden történhet — egyelőre jócskán rálicitált az előzetes elképzelésekre. Az első negyedben ugyanis 326-ra, illetve 0,10-re alakult az átlag, jelenleg pedig 330-on állnak, ugyancsak 0,10 százalékkal. Ezen belül néhány egészen rendkívüli teljesítmény is akad, így Fazekas Györgyné (348-as sebesség, abszolút hibamentesen, nem hiába ítélték éppen neki legutóbb a brigád a jó munkáért kapott négy nap jutalomszabadságot), vagy a nemrégiben Kiváló dolgozó címmel kitüntetett Harmath Ferencné (332 leltés, ugyancsak teljesen hibátlanul).

Azért mindenki módot talál rá...

Jól alakul a „termelékenységi mutató”, vagyis az óránként továbbított táviratok száma is (jelenleg 38,7 darab a brigád egy-egy tagjára jutó átlag), meg a többi munkavállalás teljesítése. De hát az élet nemcsak termelésből áll, s egy brigádot nem csupán a munkások, meg a politikus, szakmai továbbképzésben való eredmények érlelnek igazán szocialista közösséggé...

Antalné elérte a célzást: a művelődésre, közös szórakozásra gondol. Igaz?

— Nos, mi rendszeresen közösen járunk színházba, tárlatlátogatásra, kirándulásra. Az idén megnéztük a Múcsarnokban a szocialista országok katonafestőinek kiállítását, nemrégiben pedig egyik délután kirándultunk a Szabadsághegyre, utána közösen megacsoportunk a Fogas étteremben. Terveink? Egésznapos kirándulás, meg színházi est.

Azt mondják, minden alkalommal legalább kilenc-tíz tag jelenik meg, aki teheti, családostul. „Igy van ez minden szocialista brigádban” — mondhatja bárki. Igaz. Csak hogy itt nem könnyű összehozni a társaságot. Nemcsak azért, mert a többség többgyermekes édesanya, háziasszony, hanem azért is, mert a tagok munkaidő-beosztása is igen eltérő. Pápai Jenőné például állandó délutános. Szűcs Lászlóné mindig kilenc-től négyig dolgozik, Ugróczy István mindennap délután egyre jön be Bátorbágyról és így tovább. Mennyi egyéni leleménységet, erőfeszítést követelhet itt egy-egy program megszervezése, a lehetőségek összeegyeztetése!

Eppen ezért elgondolkodtató Antal Pálné megjegyzése:

— Eleinte, amikor kiállításra mentünk, többben csak becsületből jöttek, ma már ők is élvezik, s a képművelésben járatosabb társak magyarázatai nyomán mindinkább megértik a műveket. És ha egy ideig véletlenül nincs közös program, sürgősen: mi lesz, mikor jövőnk össze megit?

Nem „szabad”, csak könnyebb szombat

Nem beszélgethetünk tovább. Bücsüzni illik, mert az idegen is látja, érz: csúcsforgalom van. Percről percre több táviratot helyeznek a gépek mellé. Csak a helységeknek változnak, meg az aláírások, a szöveg szinte azonos valamennyin: „Pénteken este érkezem...”, „Szombaton reggel várjátok a gyorsnál...” Nem nehéz kitalálni: holnapután szabad szombat az üzemekben. S ma már ez is forgalomnövelő tényező, éppen úgy, mint egy-egy nagy névnap, vagy fizetésnapok idején a vállalati átutalások, diszpozíciók tömege.

Antalné és társai szorgalmasan kopogtatják a billentyűket, hogy a táviratok feladónak a varlatlanul, várakozásuknak megfelelően sikerüljön minden, s élvezhessék a szabad szombat örömeit.

Ők szombaton délután is itt lesznek, most is, máskor is. És legfeljebb azt élvezik, hogy ilyenkor kevesebb a munka, ezért elviselhetőbb a hőség...

Miklós Dezső

SZÜK HELYEK — TAG LEHETŐSÉGEK

Csaknem 70 éves épületek, „társasági lakások“, szűk, zsúfolt műhelyekkel, sokszor járhatatlan közlekedési utakkal. Tílen a Posta Központi Javító Üzeme. Milyen itt a munkavédelem?

A szakszervezeti bizottság szobájában hármán ülünk. Beszélgetőtársaim: Gáspár Gyula, szb. titkár, Farkas Gyula, az üzem munkavédelmi előadója és biztonsági felelőse és Viktor Dániel, az szb. társadalmi munkavédelmi felügyelője. Gyors statisztikát készítenek: az üzemben csaknem hatszáz dolgozónak, beleértve a szakmunkástanulókat is. A bevezetőben már szó esett a korszerűtlen, zsúfolt körülményekről: 1967-ben 16, 1968-ban 10 és ez év első négy hónapjában 5 üzemi baleset történt. A kép tehát viszonylag kedvező, noha nem megnyugtató.

Az elmaradt Élüzem-cím

A munkavédelem gazdálkodóinak a szó, látszik, hogy szeretik munkatársaik, meg azért is, mert ismét szeretnék elnyerni az Élüzem címet. Eddig 28-szor nyerték el, de 1966-ban és a múlt évben, éppen az üzemi balesetek üdülték el őket a megítéző címtől. (1966-ban halálos baleset is volt és tavaly csónakázás baleset.)

Nem vagyunk mi igazi postás szervezet — mondja Gáspár Gyula. — Mi inkább termelőüzem vagyunk. Rádásul elég sok a korszerűtlen gépünk és ezeken elsősorban javító munkákat végzünk. Tehát nehéz a biztonságos munkafolyamatok begyakorlása, mert mindenből rövid szériákat készítenek és sokszor változik a technológia is emiatt.

Melyek a sűrűn előforduló, jellemző balesetek?

Ilyenek tulajdonképpen nálunk nincsenek — válaszol Farkas Gyula. — Itt vannak az idelek. Az egyik dolgozó az újat hozzáértette a forgótengelyhez, s az lehorzsolta a bört. A másik: az öntőnk nem nézte meg az öntőkanalat, az kilukadt és a forró alumínium a cipőjébe folyt. A harmadik szabálytalanul nyúlt a présgéphe, megsérült. A három évvel ezelőtti halálos baleset is olyan volt, hogy tulajdonképpen nem függött össze az üzem működésével. A szerelő szabálytalanul ment fel a viztoronyba, ahol egy szabálytalanul beszerelt gázfűtő-berendezés védte a vizet a befagyástól. Gázmérgezésből vesztette életét.

Az üzemben negyedévenként tartanak továbbképzést, és nem formális. Be is szamoltatják a dolgozókat a halottakról és filmvetítéssel teszik még élénkebbé, érthetőbbé az anyagot. Igyekeznek beszerezni munkavédelmi szakönyveket és ezeket is kézbe adják. A panaszok, hogy nehezen kapják meg a szakmához szükséges könyveket.

Aki letagadja — porul jár

Szó esett a balesetek következményeiről, az Élüzem cím elmaradásáról. Nincs ez okból olyan törekvés, hogy eltitkolják a baleseteket?

Szó sincs róla — tiltakozik Gáspár Gyula. — Nálunk nemcsak és nem elsősorban az üzemi baleset megtörténte a vezetőék prémiumcsökkentő feltétele, hanem sokkal súlyosabb mértékben az eltitkolás. Egy-egy üzemi baleset eltitkolásával többet veszít a felelős vezető, mint amennyit nyerhetne, ha nem jönnének rá.

A beszélgetés elkanyarodik a szocialista brigádok munkájához. Kiderül, hogy a munkavédelmi szabályok betartásának és betartatásának az üzemi balesetek megelőzésének egyik gazdája a negyven szocialista brigád.

Szinte kivétel nélkül, valamennyi brigád vállalatában szerepel a balesetmentes munkát. Ennél az óhajnál

azonban tovább is léptek. Vállalták, hogy havonta más-más brigádtag látja el a munkavédelmi ór feladatát.

Szocialista brigádok az élen

— Ez jó is, meg nem is — fejtegeti Viktor Dániel. — Jó azért, mert minden brigádtag foglalkozik a munkavédelemmel, rossz, mert nincs állandó gazdájuk a feladatoknak. A munkavédelmi örök minden hónapban bevezették a naplóba észrevételeiket, javaslataikat. Azután a javaslatok végrehajtását, a hibák kijavítását mi szorgalmazzuk.

Csak hogy most egy kis baj van — vág közbe Gáspár Gyula, — mert valahogy elszunnyadt a munka szocialista brigádjainál. Ezen akarunk változtatni.

Ezért is javasolom, — helyesli Farkas Gyula, hogy a szocialista brigádokban ne váltsák egymást a munkavé-

delmi örök, hanem állandóan ugyanannak a dolgozónak legyen ez a feladata, olyan emberé, akire hallgatnak, és aki jó szakember.

A munkavédelmi őri tevékenység azért laposodott el a szocialista brigádokban, mert az szb. elhanyagolta az ellenőrzést. Így — ahogy ez már ilyenkor szokás — azt gondolták, ha senki nem kéri számon ezt a munkát, akkor mi nekünk végezzük. Most felújítják a munkavédelmi örök tevékenységét és az új munkavédelmi felelős, Farkas Gyula Somkúti Ferenc igazgatótól már jutalmakat is „szerzett” a jól dolgozó munkavédelmi aktíváknak.

Ha a szocialista brigádok nem is látványosan végzik a feladatát, azért munkálkodásuknak van fogatja. Valamennyi brigád vállalta; nemcsak a vezetésnek jelzik a hiányosságokat, hanem munkatársaikat is megintik, ha nem tartják be az előírásokat. Megróják társaikat, ha

a védőhálót leveszik az ékszíjról és elfelejtik azt visszahelyezni, vagy nem használják a festőüzemben a respirátort, a közsűrűsítőnél a védőszemüveget és így tovább.

Újításokkal a balesetek ellen

Újításokon is törik a fejüket, olyanokon, amelyek miniatúrisra csökkentik vagy teljesen megszüntetik a baleseti veszélyeket. A gépműhely szocialista brigádjai vállalták, hogy a nyitott gépekre védőberendezéseket szerelnek. Ez fontos is, mert sok a régi gép számszám. Elhatározták azt is, hogy ha egy-egy munkához új szerszámot készítenek, az már nem lesz nyitott.

A beszélgetés után felkerestünk, s végigjártuk a műhelyeket, ahol a tények igazolták az elmondottakat. A Posta Központi Javító Üzemben a jelek szerint a legfőbb értéknek az embert tartják.

Szegő Tamás

ESETENKÉNT VAGY HAVONKÉNT?

Vita az éjszakai pótlékról

A korábbi 10—15 és 20%-os éjszakai pótlékokat április elsejétől egyösszegben fizetik a Budapesti Postaigazgatóság hivatalaiban. Az egyes munkakörököt négy kategóriába sorolták: 17—15—13, illetve 10 forint éjszakai pótlékot fizetnek mindenkinek. A besorolást a kollektív szerződés függelékében rögzítették. Eszerint a csoportvezetők 17, a felügyeleti tiszt, irányítási ellenőr, értékvizsgáló, járatellenőző és járatindító, csomag és zárlatjegyzék kezelő, csomagrakodó és csomagrakatáros, villamostargonca kezelő, kazánfűtő 15, a rovatoló, kiosztó, átvéző, indító, irányító, szétosztó, városbeosztó, portázó, zsákmester, belszolgálatos 13, a fel nem sorolt munkakörökben dolgozók pedig 10 forint összegű éjszakai pótlékot kapnak, rang- és munkaköri bérüktől függetlenül — tájékoztató Berka István, a Budapest 72. sz. hivatal szakszervezeti bizottságának titkára.

Márciusban 36 230 forintot fizettünk ki éjszakai pótlék címén, áprilisban 46 930 forintot — sorolja Komka Tibor munkaügyi előadó. — Hivatalunk 600 dolgozójából körülbelül 300 éjszakai. Becslésem szerint körülbelül 50—60 fiatal nagyon jól járt az új módszer elszámolásával, mivel a korábbi 6—7 forintos éjszakai pótlék helyett 13 forintot kapnak. Körülbelül 20 idősebb dolgozó, akik állandóan éjszakai, így régebben 20 százalékos éjszakai pótlékot kaptak, most havi 20—30 forinttal ráfizet a dologra. A többieknek nincs, vagy csekély az eltérés.

A dolgozók többsége egyetértéssel fogadta az intézkedést. Az azonos munkakörben dolgozó fiatalok és idősebbek egyformán éjszakai, így igazságosabb az egyösszegű fizetés, a korábbi százalékos számfejtés helyett — ismerteti az indítóosztály kollektívájának véleményét Réti Lajos csoportvezető.

Füle Lászlóné vonalkezelő, a levéltovábbító osztály szakszervezeti bizalmija csak részben ért egyet az előbbiekkal: A termelési tanácskozásan kértem, egyösszegben állapítsák meg az éjszakai pótlékot, de az indítóosztály elutasította. Helyeselem, hogy az új rendszerben a fiatalok és az idősebbek egyforma összeget kapnak az éjszakai munkáért — mondja. — Nem tetszik, viszont, hogy különbséget tettek az egyes munkakörök, beosztások között! Nem tudom, milyen megfontolás alapján „rangsorolták”, de szerintem a vonalkezelők 13 forintnál többet érdemelnek. Úgy gondolom, a csoportvezetők nagyobb tudását és felelősségét egyszerűen már kifejezi a munkaköri és a rangbér, semmi sem indokolja tehát, hogy az éjszakai pótlékért ők többet, 17 forintot kapjanak.

Farkas János szétosztó, Jászfalvi Katalin vonalkezelő, Vancsa Sámuelné szétosztó, Pintér Ferencné levéltovábbító és Pálfalvi József szétosztó nagyjából hasonlóképpen vélekedik.

Korábban azt beszélték, hogy 20 forint pótlékot fizetnek mindenkinek éjszakai pótlékot. Így jónéhányan csalódással fogadtuk, hogy 13 forint lett belőle — mondja Farkas János. — Jömagam éjszakai pótlékot 3 forinttal kapok ilyen módon többet.

En is 13 forintot kapok éjszakai pótlékot, 3 forinttal többet, mint régebben. Hogy ez mennyire kevés, rögtön kiderül, ha az ember ki megy a piacra — mondja Vancsa Sámuelné. Felszabadulás előtt jobban honorálták az éjszakai pótlékot. Emlékszem rá, éjszakai munkáért járó plusz pénz feléért rendszeresen megvacsoráztunk. Ne értsen félre, nem vagyunk túlzottan elégedetlenek, de úgy érezzük, nem becsülnék eléggé bennünket.

A fiatalok jól jártak. Az éjszakai pótlék jó néhányuknál megduplázódott. Mégsem örülnek neki szívből, mert a fizetésük nagyon kevés. — folytatja Pálfalvi József szétosztó, a hivatal KISZ-szervezetének titkára. — Havonta átlagosan 10 alkalommal éjszakai

a fiatalok, az érte járó 60—70 forintos túbblet meglehetősen kis összeg. Ez nem enyhíti az éjszakai munkától való húzódozást, következményeként nem csökkent a munkaerőhiányt, az állandó cserélődést.

A fiatalok türelmetlenek. Nemegyszer mondjuk: gyerekek várjatok még egy kicsit, mi is nehéz körülmények között kezdünk az életet — jónéhányan hajthatatlanok. Ha valahol másutt kellemesebb beosztást, vagy több pénzt kapnak, elpártolnak tőlünk — egészíti ki az előbbieket Vancsa Sámuelné.

Mi tagadás 20 forintért én is szívesebben éjszakai — mondja Pálfalvi József, a többiek élénk bólgatása közben.

A 20 forintos éjszakai pótlékra senki sem tett ígéretet. Hogy mégis ennyire egybehangzóan mondják, minden bizonyíték annak tulajdonítható, hogy valaki bedobta a köztudatba — válaszol érdeklődésünkre Berka István szb. titkár. A magam részéről egyetértéssel a kívánság teljesítésével, de sajnos, igazgatóságunknak pillanatnyilag nincs több pénze rá. A túlorpótlék egységesítésére fordított több mint 600 ezer forint kimerítette igazgatóságunk 1969. évi bérfejlesztési lehetőségét.

Beszélgető partnereink a továbbiakban a Postaügyi Értesítőben nemrégiben megjelent vezérigazgatói utasításról mondanak véleményt, arról, hogy az egyösszegben megállapított éjszakai pótlékot esetenként kell kifizetni.

Vezérigazgatónk az általános kívánságnak megfelelően intézkedett így — mondja Komka Tibor. — A Budapesti Postaigazgatóságtól még nem kaptuk meg a végrehajtási utasítást, így az éjszakai pótlékot jelenleg még nem esetenként, hanem a bérjegyzéken havonta egyszer számfejtjük.

Jobban járunk, ha esetenként fizetjük, mert jelenleg 3 százalékot levonnak belőle — mondja Füle Lászlóné. S mikor megtudja, hogy a 3 százalékos pótlékot így is levonják, hiszen az éjszakai pótlék beleszámít a nyugdíjba, szívesen vitatkozik: — Nem értek vele egyet. Az éjszakai pótlékot alkalmi pénz, kalóriamegváltásként kellene kezelni.

A dolgozók jelentős része viszont kezdetben amiatt aggódott, ha esetenként fizetik, akkor nem számíthat a nyugdíjba — mondja Berka István.

Akkor viszont semmi értelme az esetenkénti fizetésnek — válaszol Füle Lászlóné, s a többiek is szinte kivétel nélkül helyeselik.

Értelmetlen dolog a szétaprózás. Jobb lenne, ha egyszerre fizetnék, mert így mindennap elköltjük a pénzt — mondja Töröki Klára.

Éppen a napokban csináltam egy közvéleménykutatást. Csaknem általános kívánság, hogy ne esetenként, inkább a bérjegyzékben számfejtve havonta, egyösszegben kapják meg az éjszakai pótlékot — kapcsolódik be Berka István szb. titkár. — Erdemes a megváltozott hangulaton elgondolkozni, annál is inkább, mert az esetenkénti fizetés nagy adminisztrációt követel.

Az indító osztályon 30—32 ember éjszakai. Ha a vezérigazgatói utasításnak megfelelően esetenként fizetjük majd a pótlékot, akkor napi egy órát adminisztrációval töltöttek — mondja Réti Lajos csoportvezető. Ha elrendelik, szívesen csinálom. Szerintem azonban jobb a havi egyszeri fizetés.

Próbáltam összegezni a Budapesti Postaigazgatóság 72. sz. hivatalában szerzett tapasztalatokat —, s íme, ennyi kerekedett ki belőle. Ehhez csupán annyit fűznék még hozzá: — A posta általános érdeke is követeli, hogy az illetékesek a hangulati elemekkel jócskán tarkított véleményekből, tapasztalatokból minél hamarabb hasznosítható következtetéseket vonjanak le.

Macsári Károly

Az 1968. évi gazdálkodásról

A Szakszervezet Elnöksége és Központi Vezetősége meg tárgyalta és elfogadta az 1968. évi gazdálkodásról szóló jelentést. A szükséges összegek általában mindenütt rendelkezésre álltak, és a lehetőségekhez képest biztosították a mozgalmi feladatok ellátását, valamint a postás dolgozók szociális, kulturális és testedzési igényeinek kielégítését. A központi gazdálkodás 132 ezer forinttal többlettel zárult.

A gazdálkodási eredmény vizsgálatánál figyelembe kell vennünk, hogy az 50 százalékos részesedés bevezetésével a központi rendeltetésre álló tagdíjbevételek jelentősen csökkentek. Alapszervezeteink ugyanakkor nehezen akarnak lemondani a korábban kapott és megszokott támogatásokról. Különösen a sok nyugdíjas tagot számláló járási szakszervezeti bizottságok anyagi ellátása nem kielégítő. Ezeknek az alapszervezeteknek a segélyezési nehézségei, még a 100 százalékos visszahagyott tagdíjbevételekből sem megoldottak.

A visszamaradó több mint 50 százalékos részesedés a központi szakszervezeti tanácsok fenntartása, a SZOT-járulék, a közös szakszervezeti beruházásokhoz való hozzájárulás, a nemzetközi kötelezettségek teljesítése stb. azt jelenti, hogy a tagdíjbevételek 72 százaléka felett központiilag már eleve nem rendelkezünk. Ebből következők: a fennmaradó 28 százaléknak kevés a postás dolgozókat közvetlenül érintő feladatok megoldására, pl. arra, hogy különféle kulturális és sportlétesítményeket, üdülőket fenntartsunk, üzemeltessünk. Ennek megoldása érdekében ezért 1968-ban a posta részesedési alappól 4 millió forintot használtunk. Néhány jellemző adat a központi gazdálkodás különböző területeiről:

KULTURÁLIS: művelődési intézmények támogatására 225 ezer, könyvtárak fejlesztésére 170 ezer, egyéb kulturális célokra 227 ezer forintot fordítottunk.

SZOCIÁLIS: felnőtt üdültetésre 810 ezer, külföldi csere-üdültetésre 133 ezer, gyermeküdültetésre 547 ezer, nyugdíjas tagok étkezési hozzájárulása címén 233 ezer, központiilag folyósított segélyekre 120 ezer, üdülők felújítására 873 ezer és egyéb szociális célra 60 ezer forintot használtunk.

SPORT: a központi tömegsportra 147 ezer, az alapszervezeti tömegsportra pedig 320 ezer forintot költöttünk. Fenti területek kiadási előirányzatát, amelyből csak a jelentősebb tételeket ismertettük, 106,2 százaléka teljesítettük. Ugyanakkor az alapszervezeti költségvetés kiadási előirányzatát 99,7, a bevételeit pedig 100,6 százaléka teljesítettük.

Redlisan terveztük alapszervezeteink 1968. évi tagdíjbevételei előirányzatukat és azt teljesítették is. A teljesítés 101,4 százalékos. Látnunk kell a postás szakszervezeti tagok öntudatát, politikai érettségét és ragaszkodásukat szakszervezetükhöz. Szervezettségünk országosan 97,1 százalékos. Ebből Budapest 95,0, vidéken pedig 97,6 százalékos. A fizetőkészség országosan 97,5 százalékos, az átlagdíj 16,50 forint. Alapszervezeteinknél az 50 százalékos részesedés bevezetése pozitív eredménnyel járt. Az alapszervezetek forgóalapja 1968. évben 505 ezer forinttal növekedett. A növekedés főleg a nagy létszámú alapszervezeteknél számottevő. E jelentős növekedés ellenére, a kis létszámú alapszervezetek továbbra is anyagi nehézségekkel küzdenek.

A nagyobb anyagi eszközök kiegyensúlyozottabb gazdálkodást tettek lehetővé. A lehetőségekkel azonban megnövekedett a felelősség is. Ma már bátran állíthatjuk: alapszervezeteink ehhez felmentek, még ha ezzel az ellenőrzés nem mindig és mindenütt tudott lépést tartani. Örvendek, hogy a segélyezési rendszer bevezetése nem ment az egyéb teendők rovására, sőt egyes területeken a tervezettnél még magasabb is a felhasználás. Az ügyviteli költségek ugyanakkor csökkentek.

Az új segélyezési rendszer jelentős többletmunkát, de szívesen csinálják, s e tevékenységük hozzájárult a szakszervezet és a tagság közötti kapcsolat elmélyítéséhez. Elhangzottak kifogások a bevezetett kategóriák ellen, s felvetik, hogy a régebbi táblázatos rendszer hibében kifejezte a szakszervezet és a tagság kapcsolatát s a tag nem volt „kiszolgáltatva” az alapszervezet anyagi lehetőségeinek.

Ebben sok az igazság. Ezt bizonyítja, hogy a segélyek országos átlaga a szülési segélyeknél 280,— Ft, a temetési segélyeknél 400,— Ft, a szociális segélyeknél pedig 270,— Ft. Ezek bizony nagyon alacsonyak. Ennek okai:

— Az alapszervezetek nem minden esetben élnek anyagi lehetőségeikkel, s indokolatlanul takarékoskodnak. Hiába a 800,— Ft-os felső határ, ilyen összegű segély kifizetése ritkaság.

Nálunk sok a kis létszámú alapszervezet, s ezeknek még az 50 százalékos részesedés sem jelent anyagi bázist. Sajnos gyakran előfordul, hogy egy-egy szülési vagy temetési segélyt nem tudnak kifizetni. Segítő céllal a területi szerveknek 1968-ban erre 100 ezer forintot biztosítottunk, fel is használták.

Alapszervezeteink tisztviselői előtt ismeretes, hogy az 1968. évről vonatkozó beszámoló jelentős alapos volt, felülte a mozgalmi-gazdasági-pénzügyi munka minden területét, összedőltek sok munkát jelentett, de úgy érezzük, megértjük, mert az adatokból sok következtetés vonható le. A beszámoló adatainak egyeztetése során felfigyeltünk arra, hogy több alapszervezet egyáltalán, vagy csak hiányosan könyveli az üdülőbeutalókat. Kiderült, hogy Elnökségünk határozata ellenére, több alapszervezetnél a beutalókat nem a gazdasági felelős, hanem az üdülési felelős kezeli. A beutaló értékét, s annak a gazdasági felelősnél a helye. 1968-ban alapszervezeteinknél 39 db beutaló „fogyott” be, az alapszervezet hibájából nem került felhasználásra. (Borsod megyében 12, Győr-Sopron megyében 10 db.)

Adatokat kértünk a posta részesedési alapjának felhasználásáról, de ezek sajnos olyan hiányosak voltak, hogy csupán a vállalati segélykeret felhasználására vonatkozókat biztosíthattuk. 1968. évben 3318 esetben 2697 ezer forint üzemi segélyt fizettek. Az egy főre jutó átlag 324,— forint volt.

A beszámoló összeállításából kitűnik az alapszervezetek általános megbecsülési aktivitását, jutalmazásukra több száz ezer forintot fordítottak, de helytelen, hogy éppen a bizalmi jutalmazására előirányzott összegeket nem használták fel, elsősorban a budapesti alapszervezetekben.

A gyermeknap, nőnap, fenyőünnep kiadásai 1968-ban 811 ezer forintot tettek ki. Ezeknek az ünnepeknek elsősorban a tartalmi részét kellene erősíteni, s nem az ajándékozás keretét túlteljesíteni. A felhasznált összegek egy részét helyesebb lett volna a rászoruló, sok gyermekes, kiskeresetű postás-családok segítésére fordítani.

Javasoljuk alapszervezeteinknek, területi szerveinknek: az 1968. évi beszámolókat elemezzék alaposan, hiszen a számokban saját jól vagy rosszul végzett munkájuk is tükröződik.

Amikor az 1968. évi eredményes munkáról számolunk be, nem hallgathatjuk el a helyi ellenőrzés hiányosságait. Sajnos az esetleges visszafordítások mindig a revizorok fedik fel, s nem az alapszervezeti számvizsgáló bizottságok. Alapszervezeteink azonban — igen kis hányadást eltekintve — becsületesen, szorgalommal és hozzáértéssel végzik gazdasági munkájukat.

Az alapszervezetek gazdasági apparátusa a megnövekedett feladatokkal is megbirkózott. Ezért köszönet illet minden tisztviselőt, titkárt, számvizsgáló bizottsági tagot, gazdasági felelőst, bizalmi.

Arany Lajos
a Főkönyvelőség vezetője

KÖRKÉP A TERÜLETI BIZOTTSÁGOK ALAPSZERVEZETEK ÉLETÉRŐL

Amíg egy határozat megvalósul

Ismét elővettünk egy határozatot – a központi vezetőség agitációs, propaganda és kulturális nevelőmunkát elősegítő intézkedési tervét – megvizsgáltuk az alapszervezetekre vonatkozó passzusának végrehajtását a pécsi területi bizottság alapszervezeteinél.

Azt már sokan elmondották és leírták, hogy a kultúrnevelés, az agitáció és propaganda, milyen sokirányú, szívós munkát igényel, és, hogy a szakszervezeti mozgalomban szinte minden tennivaló törvényszerűen összefügg e határozatból adódó feladatokkal. A határozat végrehajtása mindenekelőtt a választott szakszervezeti tisztségviselőknél, bizalmiaknál, szb-tagoknál múlik. S hogy némileg eligazodjunk az alapszervezetek és irányító törekvéseiben, útkalauzt felkértük a legilletékesebbet, Varga Sándort, a területi bizottság titkárát.

A fejlődésről, egyenlőségről

— Hogy ismerjük-e a határozatot? Igen, nagyjából! A végrehajtás? Az bizony, dőcög! A kilenc körzetmesterség a megye területén szétszórta dolgozik, nagyon nehéz összefogni a bizalmiakat, és azért havonként legalább egyszer kijutunk mindenhol. Polynak a bizalmi tanfolyamok 69-en befejezték a Társadalom Időszéri Kérdései tanfolyamot – mondja Pécsi József, a Somogy megyei Távközlési Üzem szb-titkára.

A központi vezetőség intézkedési tervéből: Erősíteni kell a tanácskozással és értekezletekkel (bizalmi csoporttervezet, taggyűlés, termelési tanácskozás) azt a jellegét, hogy azok minden esetben a végzett munkáról való beszámoló, a hatáskörbe tartozó kérdések eldöntésének fórumai legyenek.

— Sokáig, szinte minden értekezleten, tanácskozáson téma volt: a kaposvári elavult munkásszállás. Emeletes ágyakban pihenhetnek a dolgozók, és 1 évvel ezelőtt hetenként csak kétszer fürödhetek. Közbenjárásunk eredményeként ma már minden nap van melegvíz, s az is vigasztaló, hogy 1971–1972-re elkészül az új munkásszállás. Az emberek tehát megbizonyosodtak arról, közös ügyeik kollektív megvitatása hasznos – halljuk Árva Mihálytól, a távközlési üzem dolgozójától.

Dr. Kovács Gyulánétól, a Kaposvári Távközlési Központ bizalmijától érdeklődtünk a negyedévi jutalmazás módjáról – mivel ez is téma volt a termelési tanácskozáson. A válasz: célszerű, hogy mindenki kapjon a jutalomból. (Az egyenlőségi hátrányait többször is szóvalapunkban!) Mit

„Ez is tudatformálás”

— Ismerem a határozatot! Úgy ahogy igyekszünk annak szellemében dolgozni. Az agitáció és propaganda kifejezésre jutott a közelmúltban, például az év végi jutalom elosztásánál. A kézbesítők tették szöveget: Miért adnak olyanoknak prémiumot, akik nem hajlandók plusz munkát végezni? Ennek eredményeként pl. 4–5 dolgozó kevesebb jutalmat kapott, mert a karácsonyi csúsforgalomban nem azt nyújtották, amit elvárták tőlük. Azért van törekvés egyenlősítésre a jutalomelosztásnál, de az is igaz, hogy küzdünk ellene, mindenekelőtt jó szóval – mondja Szabó Gizella Kaposvár 1. postahivatali szb-titkára. Majd arról is szólt, hogy a tisztségviselőket nem lehet sablonosan tájékoztatni. Ahány ember, annyi féle. Van olyan bizalmi, akinek elegendő, ha elolvassa a Bizalmiak Kézikönyvét, s van olyan – főleg az újak, a nemrég megválasztot-

ak aktívabb és kezdeményezőbb tömegpolitikai munka kibontakozását. A nagyváradi postahivatalban Báti György, az szb-elnöke,

Segély a rászorultnak jár!

— Az új tagdíjbesorolásról beszélgettem csoportom tagjaival. Ezen kívül más feladatot nem kaptam. Úgy tudom, az szb elkészítette munkatervét is, de hogy mi van abban, nem tudom.

— Mikor volt bizalmiértekezlet?

— Nem emlékszem – ez volt a bizalmi válasza. Az előbb említett határozatról, ezek szerint teljesen tájékozatlanok. Még azzal sincsenek tisztában, hogyan kell egy segélykérelmet beterjesztése előtt intézkedni. Csak a tájékoztatásnak tudható be, hogy az szb 700.- Ft segélyre tett javaslatot, mert a hivatalvezető, a posta érdekében költözött, és megígérték: költségeit fedezik. Igen ám, de a segélykeret nem ilyen célra szolgált. Ráadásul az előírt környezetanalízist sem végezték el, mert ha ezt megteszik, akkor kiderül, hogy a kiutalt összeg – amely az szb felvétele segélyezési kerete – sokkal rászorultabb postás dolgo-

Körös Margit, az szb-tagja, Kiss Lajos, a kézbesítők bizalmija és Kovács József, a hírlapok bizalmija fogadott bennünket.

zokat is megilletne. (38 szervezett dolgozójuk van).

Egyébként a közelmúlt szakszervezeti választás során, kicsiny alapszervezet lévén, össze akarták vonni a Somogy-szob járási szb-vel, de amikor a jelölőbizottság elnöke a taggyűlés előtt ismertette a jelöltlistát, a nagyváradiak kivonultak a helyiségből, mintegy kifejezve: nem akarnak egyesülni a szomszédos Somogy-szobbal. Egyesek ezt hangzották: Csak nem alacsonyodunk le!

Ami azt illeti, a nagyváradiak éltek a szakszervezeti demokrácia adta jogukkal a választás során, viszont ahogyan ott a szakszervezeti munkát végzik – mondhatnám azt is, hogy nem végzik – sértő a szakszervezeti demokráciára. Zadravecz Ferenc szb-titkár elismerte a hibákat. Megfogadta: a jövőben minden döntést, vagy intézkedést az szb-tagokkal, bizalmiakkal, a szervezett dolgozókkal közösen eszközölnek.

Hatalma van a bizalmiának

Találkoztunk a Somogy-szobalakkal is. Nagyon barátságosan fogadtak bennünket. Papp József járási szb-titkár, Tóth János elnök, Futó Árpád szb-tag és Veszner József bizalmi részéről. (Az utóbbi mellesleg a kézbesítők szocialista brigádjának vezetője is.)

A járásban öt bizalmi tevékenykedik, tegyük hozzá nem is rosszul. Szinte minden szocialista brigádtag és szervezett dolgozó részt vesz valamely politikai oktatásban. Ahol nem tudnak pl. Időszéri Kérdések tanfolyamot szervezni, ott a pártoktatáson biztosítanak helyet az embereknek. — A tájékoztatójuk? Tudok mindent, annál is inkább, mert még a hivatalvezető is megkérdez, mielőtt valamelyben velük kapcsolatos kérdésben döntene. A felada-

10 forint – szállásra!

A bizalmiakat havonként tájékoztatjuk, legutóbb május 21-én, például az új tagdíjbesorolásról és az anyagi javak szocialista elosztásának való részvételéről tanácskoztunk. Ilyenkor egyébként Pécs összes bizalmiát meghívjuk. Ők elmondják, hogy csoportjuk tagjainak, milyenek a problémáik, mi meg elmondjuk, hogyan lehetne azokat mielőbb megoldani. De azért nem megy minden simán... — Kapjuk a tájékoztatást dr. Jávorkánótól, a Pécsi Postaigazgatóság szb-titkárától.

— Úgy igaz, nem megy minden simán – szól közbe Mátyás Ferencné, az szb termelési felelőse. — A magasépítési üzem bizalmija hónapok óta bírálja az igazgatóság illetékes osztályát, amiért az esetenként vidéken dolgozó építők szállására 10.- Ft-nál többet nem költöthetnek. Vajon ki ad ma ennyi pénzért szállást magánháznál? Senki! Úgy tudom, a Posta-vezérgazgatóság már ezt a vitát lezárta azzal, hogy nem szabott határt a szállás-

Nagyobb figyelmet a bizalmiakra

Egész kis aktíváértékelést alakult ki a Pécsi Városi Távközlési Üzem irodájában. Ott volt Sütő Antal szb-titkár, Konkoly István és Hódosi Györgyné szb-tagok, Kiss István bizalmi és az üzemvezető, Buzás István is.

Elmondották, hogy az üzemnél 137-en dolgoznak, igen rossz körülmények között, de vigasztaló számukra, hogy hamarosan korszerű postaműszaki házba költöznék. A jelenlegi elavult épületet már nem érdemes alektáztatni, de kikerültek az 50 literes boyler, 100 literes, így a fűtési lehetőség megjavult.

Kiss István bizalmi érdeklődött: a határozat alapján kap-e rendszeres tájékoztatást, eligazítást, felelősségteljes megbízatásához.

— Tavaly, úgy év közben, volt egy eligazítókörkép, azóta nem mondtak semmit. Beszedem a tagdíjat, aztán, ha valakinek valami baja van, hát igyekszem közbenjárni. Az egyik dolgozó lakáskörülményei igen rosszak voltak, az szb segített, és lakásépítési kölcsönt kapott. Milyen a munkaverseny a műhelyben? Semmilyen! Azt mondják, hogy évek óta nem tudják

megoldani. Hogy van-e politikai oktatás? Az nincs!

Mit mond erre, az szb-titkár: ami igaz, az igaz. Elhanyagoltuk a bizalmiakat, pedig 12-en vannak. Másutt sikerült a Társadalmunk Időszéri Kérdései tanfolyamot beindítani, 70-en el is végezték sikeresen, de a műhelyben nem tudtuk megszervezni a tanfolyamot.

Végül soron kiderült, hogy az szb-titkár szinte mindent megcsinál, még a bizalmiak munkáját is, pedig még az sem mondható, hogy sok ideje van. (A területi bizottság instruktorának módszerben kellene több segítséget nyújtani ennek az szb-nek.)

Ezerkező bizalmiak

Pécs 1. postahivatalban megismerkedtünk Fábrián Ferenc szb-titkár, Gyimesi Józsefné osztálybizottság titkár, és Dezse Ferencné bizalmival.

— Igen, ismerem a központi vezetőség határozatát. Azon vagyunk, hogy annak szellemében dolgozzunk – jelenti ki magabiztosan Fábrián Ferenc. — A kézbesítőknek például szóval tették: jobban kell megszervezni a munkát, hogy hamarabb elindulhassanak a területre. Tárgyalunk a hivatalvezetővel, 15 perccel rövidítettük a belkezelési időt, és így reggel 9 óra előtt indulnak a kézbesítők, és el tudják érni a reggel induló buszokat. A távközlési tudakozások a szűfoltástól tették szöveget: létesítettünk egy főállomást és a szűfoltást máris csökkent. Ebben a hivatalban is gond a létszámihiány. Eppen ezért a munkaverseny-vállalásokban egyre több az olyan pont, hogy a gyakorlottabbak vállalkoznak az új dolgozók lelkismeretes betanítására. A felvételi osztályon is átszervezés volt, így áttekinthetőbbé vált a munka. Mivel a hónap első napjaiban nagyobb a forgalom, pótblakokat nyitottak. Csak nehézséget említenek a sok megoldott problémák közül, amelyek zömét az osztálybizottságok, illetve a bizalmiak tárták fel.

Miről tájékoztat Dezse Ferencné bizalmi? A legutóbbi megbeszélésen az új tagdíjbesorolás volt a téma, de tájékoztatást kaptunk arról is, hogy a posta vezetősége az eddiginél nagyobb segítséget nyújt a lakást építeni kívánó postás dolgozóknak. Az egyik tagom, Kovács Pálné már igényelt is kölcsönt. Úgy tudom, 92-en járunk a Társadalmunk Időszéri Kérdései tanfolyamokra. En is ott vagyok mindig, mert érdekelnek a témák. Ismerem jogainkat. A negyedévi jutalomelosztás el sem képzelhető az én véleményem nélkül. Ilyenkor sok a vita, de úgy hiszem, így a jó. Nemde?

De halljuk az osztálybizottság titkárát is: rendszeresen megtartjuk a bizalmiak oktatását is. Szervezünk kirándulásokat, javaslatokat teszünk arra is, hogy a jól dolgozók színházjegyet kapjanak. Hírül vettük, hogy a Mátyásföldi Szociális Otthonban két idős postás dolgozó is helyet kapott. Elhatároztuk, hogy rendszeresen látogatjuk őket. Az szb-vel összefogva megoldottuk az új Mezők-aljai Távközlési Központ dolgozóinak panaszát, forgószékeket kaptak. Örömmel vettük azt is, hogy szakszervezetünk közbenjárására felemelték az éjszakai pótlékot is.

A mérleg kedvező

A határozat végrehajtására vonatkozó Intézkedési Terv II. fejezete a területi szakszervezeti szervek feladatait rögzíti. Varga Sándor, a területi bizottság titkára, Szépe Lőrincz, a területi bizottság agitációs, propaganda és nevelési felelőse elmondották, hogy a határozat végrehajtásának tüzpróbája tulajdonképpen az alapszervezeti választási taggyűléseken történt. Minden taggyűlésen képviseltette magát a területi bizottság, mindenütt betartották az alapszabályt, örökölték a szakszervezeti demokrácia felett. Igen nagy népszerűségnek örvendett mind a négy megye alapszervezeteiben a „Ki tud többet az 50 éves múltból?” vetélkedő, amelyen több mint ezren vettek részt. Folytak mindenütt a Társadalom Időszéri Kérdései tanfolyamok, a postás szabadakadémia, a különböző ismeretterjesztő előadások. (Mintegy 900-an végezték el sikerrel.) A kollektív szerződés függelékének tervezetét széles körben vitatták meg a dolgozók, majd annak minden egyes pontját a területi bizottság az igazgatósággal tárgyalta meg. Sok vita volt az éjszakai pótlék körül, de végül is helyet kapott a függelékben. A munkavédelmi felelősök, közgazdasági felelősök egy napos tanácskozáson vettek részt, megbeszéltek a sajátos feladatokat. A szocialista brigádok vezetőit is összehívták, lezárta az országos tanácskozás tapasztalatait. Az agitációs, propaganda- és nevelési felelősök szintén kialakították a jövőre vonatkozó elképzeléseket. Megjegyezték: a politikai oktatásra nagy gondot fordítottak, az alapszervezeti tisztségviselőknél 5 előadás keretében, gyorsan szerveztek tanfolyamokat, Pécsen, Kaposváron az összes bizalmiakat összehívták. Néhány járásnál a telefonokat berepülve tartották meg a bizalmiak részére az eligazító tanfolyamokat... Már kétszáz névnek háznék felszabadulásának 25. évfordulójára, javaslatokat, ötleteket kérék az alapszervezetektől és egy-két hónap múlva elkészült programjuk is. Négy alapszervezettel vizsgálták meg a kulturális, nevelési, agitációs és propagandamunkát. Most folynak a felmérések az igényekről, tőn, s a következő oktatási évadban a postás szabadakadémia témáit állítják össze. Pécs 1. postás klubjában frólváló találkozó szerveznek. Török a fejüket azon, hogy az oktatási ismeretterjesztő tanács helyi szervezeteinek munkáját megszabadítsák a formázásuktól.

Mérlegre tettük a pécsi területi bizottsághoz tartozó alapszervezeteket, egy fontos határozat tükrében. Végül soron, Somogyban és Pécsen sok-sok választott szakszervezeti tisztségviselő szorgoskodik a választók érdekében. A jó és még bontakozó módszerek ismertetése tulajdonképpen nyilvános tapasztalatcsere-fórumot teremt a postás szakszervezeti mozgalomnak. Szó sincs arról, hogy a még megtehető hibák nyilvánosságával valakit vagy valakit el akarunk marasztalni, csupán azt szeretnénk, ha a szervezett dolgozók az eddigieknél még jobban éreznék és tapasztalnák: jól választottak. A szakszervezet vezetőit, vezető szerveit minden társadalmi – szakszervezeti tisztségviselőt elismerő tisztelet illet meg.

Bérces György

—y—a

Menjünk nyáron is színházba!

AZ ÖNÁLLO Vezető

6 POSTÁS DOLGOZÓ

Feleki György

A bizalmiak szerepéről

KÖZELEBB A DOLGOZÓKHOZ

EURÓPA KÖNYVKIADÓ:

V. I.

GONDOLAT KÖNYVKI:

B. Gy.

KONYVESPOLC

H. Takács Marianna: Tiziano a Művészet Kiskönyvtára sorozat legújabb példája.

NE IGYUNK!

Ha munkakezdés előtt és munkavégzés után betekintünk a postahivatalok környékén levő italboltokba, pincékben levő borkimérésekbe, nem ritka látvány a postás egyenruhába, Persze van aki egy pohár borra tér csak be, de akad olyan is, aki nem tudja abbahagyni, iszik az ivótársakkal, fizet nyaklót nélkül és azután, nagynehezen hazatér családjához, ahol várják a fizetést, a kedves szót. Egyiket sem kapják.

A statisztika kimutatja, hogy hazánkban az egy főre jutó szeszfogyasztás abszolút alkohorra átszámítva túlértékel 7 liter. E tömény adatot boncolva kiderül: minden állampolgár évente megiszik 4 és fél liter égetett szeszest, mintegy 50 liter sör, 35 liter bort. S mennyi áldozatot követel az alkohol. Mert az áldozat nemcsak az iszákos ember, hanem annak családja is. Nem beszélünk azokról az esetekről, amikor a társadalmi tulajdonhoz nyúlóknak, pénzesutalványt hamisítanak alá, csomagot dezmálnak. Eppen mert iszákos, nem gondolt arra, hogy a postán mihamar rájönnek a visszaélésekre.

Nem arról van szó, hogy egyszer-egyszer ne igyunk meg egy pohár bort, de akkor valóban egyet, s nem többet. Gondoljunk csak arra, hogy az e hónapban hazánkban lezajlott 15. Nemzetközi Alkoholizmusellenes Konferencián belgyógyászok, elme- és ideggyógyászok, tudósok, kutatók is részt vettek, és ismét kiderült: sokan az alkoholizmus közűl végül zárt intézetbe kerülnek.

Láttam nemrégiben egy tv-risportot, bemutattak egy vidéki búcsút, ahol mindenki részeg volt, sőt mi több a 4-5 éves kisgyerekeket is itatták. Borzalmas volt nézni a dülöngélő gyermekeket, s arra gondolni, mi lesz belőlük. Mindenki súlyos bűnt követ el, ha a kisgyermeknek italt ad. Ha látunk ilyet, lépünk közbe. Mellettünk a törvény és az egész társadalom. Van egy mondás: ha a magyar embernek öröme vagy bánata van, iszik. Névnapi, születésnapi, szülinapi iszik. Ha veszt a futball-csapata iszik. Ha győz, akkor is iszik. Nem jó ez emberek! Ha bánatunk van mellettünk a család, a társadalom, s a lehetőségekhez mérten segít is. Ha örömről van szó, próbáljunk tiszta fejjel örülni. Az alkohol elhomályosítja az örömet!

Postás Panni

Hol volt, hol nem volt...

Volt egyszer négy testvér, akik egymást kergették. Ez a címe annak a szép mesének, amely három éven felüli gyerekeknek íródott és népi mondókat, találs kérdéseket tartalmaz, nagyon szép, színes rajzokkal illusztrálva. Ilyen találs kérdések találhatók benne: egy kisasszony egy kalapja, ezren laknak alatta... Nekem is van, nekem is van, kertben kóro, annak is van. Míg az anya növekedik, a lányának hasznát veszik... Elölmegey fenyveske, utána megy fehérke, felbogozott farkával... Kinek van a legnagyobb asztalkendője? Hogy mi a válasz a kérdésekre? Megtudjátok a könyvből.

Mi történt a szitakötők szigetén? Nagyon izgalmas dolgok. Giduci ugyanis, a kis kecskagida sok-sok kalandon, huncutságon töri a fejét és mindig pörög jár, mert nem hallgat a mamájára. Végül aztán minden rendbe jön. Bálint Ágnes mesekönyve a 4. éven felülieknek nagyszerű szórakozás. A 8. éven felülieknek Bakó Ágnes gondoskodott „Csak a fele igaz” c. meseregényével. Duruzs, akiknek csikós zoknija és madárszánya van, no meg varázspálcája — föld alatti sétára viszi barátját, Bercét. Velük van Berké is, a meglepően keddt gyurmababa. Duruzs

olyan picire varázsolja őket, hogy kényelmesen sétálnak a vakondok föld alatti országútjain, megismerkednek a hörséggel, a kedves ürgegyerekekkel, izgalmas mulatságok, kalandok közepette.

Gál Pál—Gál Éva: Húllámok hátán c. könyvből megtudhatjuk a gyerekek azt is, hogy miért marad a víz felszínén a vasból, acélból készült hajó és hányféle van belőlük.

A Móra Könyvkiadó most új sorozatot indít. Képes földrajz címen. Az első kötet már megjelent: Afrika. Tele képekkel, rajzokkal. Megtudjuk belőle, milyen volt az élet Afrikában mielőtt a fehér emberek jöttek és hogyan éltek ott az emberek, milyen országok találhatók, milyen az éghajlat, az állatvilág, a növényzet stb.

Dávid Antal: Muzsikáló kút c. történelmi regénye Dérynékorabeli izgalmas történet, amely Bodor Péter ritka tehetségű székely ezermester körül bonyolódik. Vidor Miklós: Dupla, vagy semmi c. könyvében Székács Laci mindenáron időnek előtte szeretne felnődni. Majd két barátjával nagy diáksínyre készülő negyedik barátot akarunk megmenteni. „Meteorok viharában” c. könyv fantasztikus elbeszéléseket tartalmaz. b—s)

A rocheforti kisasszonyok

A Cherbourgi esernyők alkotóinak új, színes, szélesvásznú filmmusicalje nem kétséges, hogy hasonló sikerre számíthat nálunk is, mint amilyent világszerte aratott. A kedves és egyszerű történet alkalmas arra, hogy az alkotók pazar színjátszású filmjükkkel, Michel Legrand nagyszerű zenéjével, kitűnően koreografált és előadott ragyogó táncképekkel és nem utolsósorban a parádés szereposztással: Catherine Deneuve, Françoise Dorléac, Danielle Darrieux, Gene Kelly, Jacques Perrin, George Chakiris, Michel Piccoli a közönség szórakozási igényét igen magas színvonalon kielégítsék.

Delphin és Solange fiatal és szép ikernővérek. A rocheforti kislányok egyike táncosnő, a másik zenész, édesanyjuk a még mindig nagyon vonzó Mme Yvonne egy kis bisztró tulajdonosnője. A történet a három bájos hölgy körül forog, akik végülis hosszas bonyodalmak után mégiscsak rátalálnak az igazira, Jacques Demy írta és rendezte a kitűnő filmmusicalt, előző nagyszerű filmjének minden jól bevált eszközt felhasználva, de mégsem ismételve önmagát, hanem továbblépett előre a műfaj kibontakoztatásának útján.

A rocheforti kisasszonyok bizonyítja: lehet letérni a szokványos és színvonalatlan útról, el lehet hagyni az olcsó hatásos hajhászát — lehet épkezláb mesészövés, jó zenével és színészekkel minden igényt kielégítő szórakozást nyújtani.

v. l.

SPORTHÍREK

A Postásé a Savaria Kupa.

A hazai asztalitenisz-versenyegek egyik legjelentősebbje, a Savaria Kupa, a Bp. Postás győzelmével végződött. Klampárnak ugyan meg kellett elégednie a férfi egyesben a második hellyel, miután a döntőben 2:1 arányú vereséget szenvedett a diósgyőri Jónyertől, az ifjúsági számban az első helyen végzett. A férfi egyes vigaszdíj ágon a Postás színeiben első jelentős sikerét elérő Gárdos győzött, míg a vegyespárosban Németh fél győzelemmel szaporította a pontok számát, Jónyér oldalán az első helyen végzett. Ugyanebben a számban Faházi a második helyet harcolta ki az FTC-lsta Vitárnéval vegyespárosban. A pontverseny: 1. Bp. Postás 158 pont, 2. Bp. Spartacus 140 ponttal, 3. Központi Sportiskola 102 pont.

Kemény küzdelmet hozott a „nyugati Postás-rangadó” a Győri és a Soproni Postás találkozója a Győr-Sopron megyei labdarúgó-bajnokság I. osztályában. A Soproni Postás, a győriek elleni mérkőzésen győzött a Soproni Kinizsi ellen.

A HTI Szakszervezeti Tanácsának sportbizottsága megrendezte az első üzemi kispályás labdarúgó-bajnokságot. A nyíregyházi gócézmen szb-je vállalta a szervezést, a Sóstó pályán 14 csapat részvételével. Végül a 14-es gócézmen csapata győzött. (v—)

● Az UNESCO adatai szerint a múlt évben mintegy 700 millió ember, csaknem 200 milliárd órát töltött a képernyő előtt. A jelentős feltevézi, hogy néhány esztendő múlva a tévézés órászáma évi 1 billióra emelkedik.

● A Szovjet Bélyeggyűjtők Szövetségének 700 városban van szervezete, több mint 42 ezer felnőtt és kb. 40 ezer ifjúsági gyűjtőt egyesítenek sorakban. Tavaly mintegy 1000 kiállítás rendeztek, s a nemzetközi kiállításokon gyűjteményekkel több arany-, illetve ezüstérmét szereztek.

■ A szocialista országok postal és távközlési együttműködési szervezetét irányító miniszteri értekezlet Bukarestben tartották május 20—26-á között.

Mit írunk rólunk?

Millió lépcsőfok címmel, a Lobogó május 7-1 száma, Szekeres Ferenc vezetékesül portréját mutatja be, aki 25 éve dolgozik a Budapest 70. sz. postahivatalban, ahová Pesterzsébetről jár be. A többi között így vallott magáról: „A tászkában 18—20 kiló súlyt viszek napról napra. Leveleket, portós és térítvényes kildeményeket. Napl 16 kilométert gyalogolok. Megjárom vagy 440—450 emeletet, hetenként: milliónyi lépcsőfokot.”

A Békés megyei Népiújság (V. 6.) Másfélszer az Egyenlítő körül cím alatt a gyulai postahivatal szocialista kézbesítőgárdáját mutatja be. 8 évvel ezelőtt 8 taggal alakult, és ma már 12-en vannak. A brigád tagjai közül a Kiváló Dolgozó címet hatan kapták meg, a brigád pedig ezüst jelvényes szocialista brigád címet nyert. Lelkiismeretes munkájuknak is köszönhető, hogy a hivatal az Élvezet mellé, a Szocialista Munka Hivatal kitüntetését is megkapta.

A brigád jó munkájának alapját a hivatáshoz hű, olyan „mesterek” képezik, mint a 26 éve dolgozó Rácz István brigádfőnök, valamint Galbács Ferenc, Hagymási Imre, Balázs József, Toldi Ferenc, akik 17—29 évig terjedő szolgálati időikkel rendelkeznek, közöttük Budjós Lajos, a maga 13 éves szakmai gyakorlatával még csak „kezdőnek” számít. A legfiatalabb brigádtag is már 3 éve kézbesítő. (j—l)

GYŐZELEM

A miskolci Postás Vörös Ezred legendás harcinak és győzelmének a dícsőseges emléket képzőművészeti és irodalmi alkotások, kulturális seregszemlék, politikai gyűlések ápolják. Nem maradhat ki ebből a testnevelés, a sport sem, amelyért fél évszázaddal ezelőtt — a Magyar Tanácsköztársaság olyan sokat tett. Röviden ez a magyarázata annak, hogy a Postás Szakszervezet Miskolci Területi Bizottsága és a Bp. Postás közös rendezésében sorakerülő jubileumi egyéni és csapat gyaloglóversenyen minden évben nagy tömegek állnak rajthoz.

Idén — a félévészázados jubileum tiszteletére — különösen nagy és rangos mezőny gyűlt össze a versenyre, amely a magyar atlétika egyik legjelentősebb hazai eseményévé vált. Budapest, Csepel, Tatabánya, Szeged, Ormosbánya küldte el legjobb felnőtt, junior és ifjúsági versenyzőit, hogy a Miskolc, Felsőzsolca, Onga, Gesztely, Felsőzsolca útvonalon bizonyítsák felkészültségüket.

Miskolcra, a Postaigazgatóság épülete előtt térről indult a felnőtt mezőny kb. 26, a junioroké és ifjúságiaké mintegy 9,5 km-es útjára. Miskolc és az érintett községek utcáin sok ezer ember gyűlt össze, hogy buzdítsa, lelkesítse a versenyzőket.

Havas István, a Bp. Postás atlétája nagyszerű formában versenyzett. Nyomban a mezőny élére állt és előnyét kmről km-re növelve, fölényes egyéni győzelmet aratva érta felsőzsolcai hősi emlékműnél felállított célba. Havasit klubtársa, Dinezs Béla követte és már-már biztosnak látszott, hogy kettőjük remek egyéni teljesítménye a csapatgyőzelemhez is elegendő lesz. A csapatverseny azonban három atléta legjobb eredményéből adódott, csapatonként és Havasit a Tatabányai Bányász két kitűnősege, Schiller Tivadar és Szabó János követte...

A célban nagy izgalommal várták, hogy a Bp. Postás vagy a Tatabányai Bányász harmadik versenyzője ér-e előbb be? A Postás versenyzők és szurkolók örömmel látták a kanyarból felbukkanni — tízenharmadik beérkezésként — Stefanik Pált, az „őreg harcost”. Megszületett a Bp. Postás csapatgyőzelme. A harmadik T. Bányász versenyző — Nagy Géza — a 15. helyen érkezett célba, több mint 7 perccel Stefanik után. Ezzel kialakult az egyéni és a csapatverseny végeredménye: Csapatban 1. Postás SE (Havas, Dinezs, Stefanik), 2. Tatabányai Bányász (Schiller, Szabó, Nagy), 3. Csepeli Vasas (Kovács, Kiss, Thomas), 4. Szegedi VSE (Novák, Pándi, Arany). Egyéniben: 1. Havasi (Bp. Postás), 2.01:12.6 óra, 2.

Dinezs (Bp. Postás), 2.07:46.2, 3. Schiller (T. Bányász), 2.07:58, 4. Szabó (T. Bányász), 2.09:15, 5. Bejók (Ormosbányai Bányász), 2.13:17, 6. Kiss (Csepeli Vasas), 2.16:59.

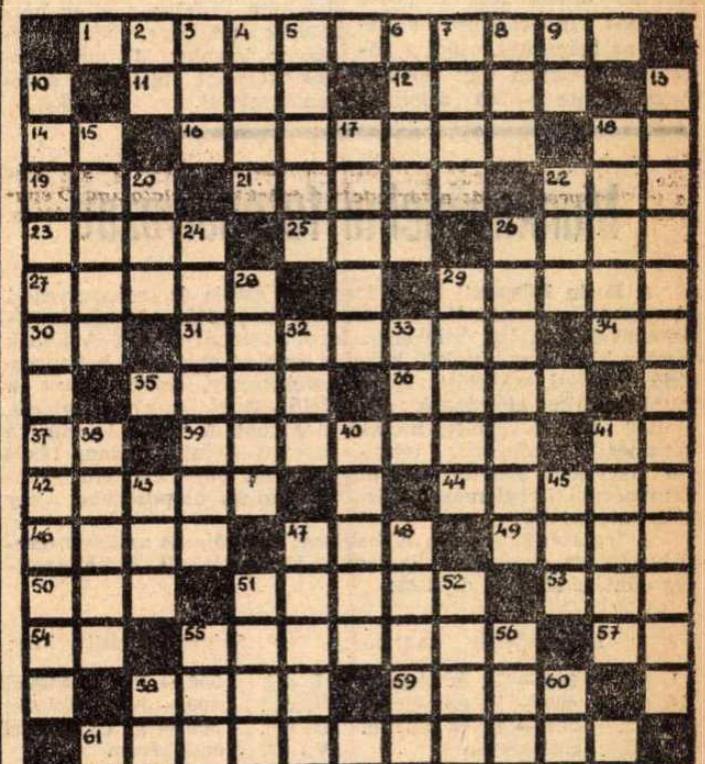
A juniorok egyéni versenyét Tóth (Törekvés) nyerte Tóth S. (Bp. Postás) előtt, csapatban a Bp. Postás Tóth S.—Bakos ket-tőse győzött. Az ifjúságiak egyéni küzdelmét Sárközi (Bp. Postás) nyerte, a csapatversenyben a Sárközi—Csermendi (Bp. Postás) kettős diadalmaskodott. Az igen erős mezőnyben tehát — a juniorok egyéni versenyének kivételével — minden számban a Bp. Postás versenyzői, illetve csapatai végeztek az első helyen.

A felsőzsolcai hősi emlékmű előtt hatalmas nézősereg fogadta a versenyzőket. Néphadseregünk és a Munkásorség díszszakasza vonultak el a tribün előtt, amelyen helyet foglalt a Borsod megyei politikai-társadalmi élet számos vezetője. A Postás Szakszervezet Hegedűs Istvánné, a szervezési- és káderosztály vezetője képviselte.

A hősök emlékét méltató, a Postás Vörös Ezred harcinak jelentőségét hangsúlyozó, a jubileumi verseny törekvéseit ismertető ünnepi beszéde után dr. Palotás Magda, a posta vezérigazgató-helyettese kiosztotta a tiszteletdíjakat. Ezután a hősi emlékmű ünnepélyes koszorúzásának felemelő percei következtek. A művészi kivitelű emlékművet csakhamar elborították a tiszteletadás, a hálá, a megemlékezés koszorúba font virágai.

Vedres József

KERESZTREJTVÉNY

VÍZZINTES: 1. 90 évvel ezelőtt született Mórész Zsigmond. Első novellája. 11. Pest m. község (Albert). 12. Betakarít. 14. Felkiáltószó. 16. Móricz Zsigmond műve (első kocka kettősbetű). 18. Igevéződés. 19. Becézett leány. 21. Domb. 22. Részeg leánynevek! 23. Ritka férfinév. 25. HAG. 26. Lemásol. 27. Politikus (István). 29. Fejdzs. 30. Kettősbetű. 31. Mórész műve. 34. Visszaas! 35. Kicsoda ah. 36. Becézett fiúnév. 37. Azonos betűk. 39. Mórész műve. 41. Azonos betűk. 42. Csúf. 44. Az elképzelés. 46. Dólv. 47. Kocsi fontos része. 49. Védeni. 50. Ilyen szó is van. 51. Kocsirész. 53. Fordított szám. 54. Rosszlelkű két betű. 55. Mórész-mű. 57. Kicsinyítő képző. 58. Jó bor. 59. Két kötőszó. 61. Mórész-kötet.

FÜGGŐLEGES: 2. BI. 3. Juszt. 4. Nép. 5. Idegen leány. 6. Gyakori családnév. 7. ...ia, súlyos betegség. 8. Duplán: dob-féle. 9. Fordított állóvíz. 10. Mórész műve. 13. Mórész-alkotás. 15. Úr. 17. Megvásárolható. 18. Homérosz műve. 20. Idegen művészet. 22. Főzelék. 24. Pusztuló. 26. Tápláló. 28. Rengeteg plátán. 29. Keltő (Lajos). 32. KIA. 33. NAL. 38. Szigetecsoport. 40.

Kijuta. 41. Másolnak. 43. NLK. 45. Össze-vissza vet! 47. Fejrő. 48. Elmaradás. 51. Bot. 52. Elkészült (—). 55. Opettetett írtak erről a „herceg-nőről”. 56. Edény. 58. Ezen a napon. 60. Ugyanaz, csak ékhibával.

Beküldendő: vízszintes 1, 16, 21, 39, 61 függőleges 10, 13.

Beküldési határidő: június 30.

Májusi számunkban megjelent keresztrejtvény helyes megfejtése: vízszintes 1. „Eger vitézeknek ékes... függőleges 14. ...oskolája, 76 katonaságnak... függőleges 19. ...nevelő dajkája”.

Könyvjutalmat nyertek: Polgár Jánosné (Budapest), Gombos Lászlóné (Komádi), Illés Izabella (Celldömölk), özv. Illés Zoltánné (Debrecen), Somorjai Gábor (Szomor).

POSTÁS DOLGOZÓ
A Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztő a szerkesztő bizottság
Felelős szerkesztő: Bérces György
Szerkesztőség: Budapest, XIV., Cházár András utca 13.
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Lapkiadó Vállalat, Budapest, VII., Rakóczi út 34.
Telefon: 224-819
Felelős kiadó: Gábor Márton
A Népszava Lapkiadó Vállalat Szikra Lapnyomda, Budapest

ELŐFIZETŐK KÉZBESÍTŐK

A hírlapkézbesítés gondjairól ma már az előfizetők többsége akár kiselőadást is tarthatna. Illetve — tartanak is sokan, nap-nap után reklámlva, hogy a reggeli lap délután, vagy még akkor sem érkezik... Az előfizetők természetesen csak az éremnek ezt az oldalát ismerik.

Az okot a posta ismeri igazán jól. A hírlaposztály dolgozóit, kézbesítőket. Erről beszélgettünk a 62-es postahivatalban. Házigazdánk, Virág István, a szakszervezeti bizottság titkára. A többiek: Kubik István, a hivatali helyettes vezetője, Kolarits Boldizsár, a hírlaposztály vezetője és Proszik István, a szakszervezeti osztálybizottság tagja, tehát a kézbesítők képviselője.

A munkaerőhiány régi gond nálunk, 1968. szeptember óta szinte vész méretet öltött. A tavalyi 138—140 ezer előfizetés 133 ezerre csökkent. Ami egyrészt árkérdés, másrészt azonban a döcögő kézbesítés következménye — magyarázza Kolarits Boldizsár. — Nem tudjuk utolérni magunkat. Akár az iskolában, akár a közvetítőben keressük utánpótlást — nincs jelentkező. Első kérdés persze, hogy mit fizetünk. S a válasz után kedvüket veszítik azok is, akik esetleg jönnek.

A bér — a példányszámtól függően 640—1400 forint. Ami a 4 órás elfoglaltsághoz képest nem is olyan kevés.

— Az a baj, hogy mindenki így ítéli meg — szól közbe Proszik István. — Mert igaz, hogy csak négy órai munka, de nem közömbös, hogy azt a négy órát mikor kell ledolgozni. A kézbesítők hajnali fél 4-re jönnek be, legkésőbb 3-kor kelnek. Ez az ugrópontja az 6 helyzettüknek! Másrészt — és ez sem közömbös — 30—45 kilót cipelnék a vállukon az emeletekre.

— Most rendszeresítettünk kétkezes kis bevásárló koscsikat. Az emeletre azonban nem viszik fel. És már többtől ellopták... — folytatja Virág István. — Még ezt is fedezzék a havi átlagos 800 forint fizetésből?

— Azután itt van még az inkasszáls, amit csak délután lehet csinálni. Egy-egy előfizetőhöz néha 3—4-szer is el kell menni, amíg otthon találják, vagy amíg nem fizet — veszi át a szót ismét Proszik. — És, ha a kézbesítő — végszükség esetén — hajnalban csönget be a pénzért, hát hallgathat érte eleget...

— Szóval megoldoznak a pénzért — teszi hozzá az osztályvezető, majd elmagyarázza a bérezés lényegét: A kézbesítőket „járás” szerint fizetik. A „járásokat” három — A, B, C kategóriába sorolták. Az „A” kategóriában — az egybe épített településeken — a napilapok példányait 11, a színes (heti) lapokét 14; a „B” kategóriában — keres családi házak vidéken — 12, illetve 16; a „C” kategóriájú hegyvidékeken 14, illetve 20 fillért fizetnek. A kézbesítők 99 százaléka „A” terepen jár. Többesük 1000 forintot alul keres.

— A nagyobb baj azonban az, — hogy a jelentkezőknek nem tudunk összeget mondani. Csúpan annyit, hogy teljesítmény szerint — hangsúlyozza Kolarits Boldizsár. — Szerintem úgy kellene kialakítani a járásokat, hogy egy-egy fix összeget tehesünk rá. Hogy a jelentkezőnek fix összeg, plusz teljesítményt, illetve darabért mondassunk — ami ösztönzi. És azt is kiállításba helyezhessük: ha megtartja a példányszámot, vagy újakat szerez, külön prémiumot kap.

— De a létszám nemcsak bérkérdés — folytatja. — Valahogy ki kellene egyenlíteni az egyenlőtlen súlyelosztást. Nagyon hátrányos a kézbesítőknek, hogy az úgynevezett színes lapok a hét végén jelennek meg. Ilyenkor a többségben levő női kézbesítők alig bírják a terhet cipelni. Többnyire kétszer kell fordulniuk.

— A harmadik megoldásra váró probléma, a már említett inkasszáls. Ezt szerintem átutalási takarékbetétkönyvvel kell lebonyolítani. Növelné ugyan az adminisztrációt, de könnyítene a kézbesítőknél.

Virág István folytatja: — A munkakörülményeken is javítani kell. Indokolt lenne például őket is ellátni munkaruhával. Hiszen az időjárás viszonyosságainak alaposan ki vannak téve.

Jelenleg a kétszázhuszonkét státuszról csak 215-nek van gazdája, 15—20 beteg, ketten szülési szabadságon vannak. A nyári hónapokban rendszerint 30-an szabadságon vannak, 55-en másodállásúak, ha csúszik a lap, nem képesek kézbesíteni, alkalmilag ez is hiányt jelent. És sok-sok reklamációt. Mert az előfizető nem lehet tekintettel a posta megannyi gondjára. Szeretné reggel, munkába indulás előtt kézbe venni lapját. A posta olykor szinte emberfeletti küzdelem árán sem képes minden előfizetőnek biztosítani ezt.

Ezért helyes lenne megfizetni a 62-es hivatalban elhangzott javaslatokat.

Lukács Mária

ÚJÍTÓ

Dr. Kéri József a Posta Központi Járótelep kiemelt mérnöke. Ez év május 8-án védte meg disszertációját: Gépjármű indító akkumulátorok pozitív lemezeinek korróziója címen; s nyerte el a vegyészdoktori címet. A disszertációban foglalt

elgondolások tulajdonképpen nagy jelentőségű újítás és találmány fogalomkörébe is tartozhatnak. A nagy alaposan kidolgozott új módszer segítségével készített indítóakkumulátorok élettartama és üzembiztonsága — szerény becslések szerint is — legalább 25—50 százalékkal javult.

A mindössze 35 éves mérnök ez év áprilisában nyerte el az Ezüstjelvényes újító címet, lényegében két számottevő és nagyjelentőségű újítása alapján. Az egyik: a savas szennyvizek közömbösítését tökéletesítette. Eljárása révén — 1962-ben dolgozta ki — olcsóbb és megbízhatóbb módszerrel történik a savas szennyvizek közömbösítése és ami szintén nagyon fontos, a balesetveszély kizárásával. A másikat 1967 decemberében vezették be: sikerült megoldania az indítóakkumulátorok pozitív lemezei gyártástechnológiájának módosítását. Ez az újítás csak a posta területén évi mintegy 400 ezer forintos megtakarítást eredményezett.

Szerinte még nem eléggé karolják fel gyors és hozzáértő véleményezéssel az újítások előtti szabad utat, sok még a tologatás, a huzavona, ami bizony, nemegyszer kedvet szegi a sok időt és nagy szellemi beruházást ráfordító újítások. Fontos lendítője lehetne a mozgalmaknak az is, ha minden vonatkozásban tisztázódna a munkaköri kötelesség fogalma. Mindenki számára világos, hogy egy-egy probléma megoldása a tényleges munkaidőn és munkaköri kötelességen túl is, milyen sok munkát, befektetést követel.

V. I.

HIREK — GÉPEK KÖZÖTT

Nem találok!

Mostanában sokat járom az alapszervezeteket, tanulmányozom egy-egy fontosabb elnökségi, vagy központi vezetőségi határozat végrehajtását. Bizony, amikor egy-egy szb-titkárnál érdeklődöm a határozat felől; keresgélnek. Van, aki megtalálja valamelyik fiók mélyén, van aki nem. Nem a fiók mélyén van a helyük, hanem a kezünk ügyében. Nem szólván arról, hogyha egy-egy probléma felvetődik a dolgozók részéről, csak úgy tudunk helyesen dönteni, ha ismerjük a fontos dokumentumokat. Ha tartalmuk akarjuk tenni a szakszervezeti munkát, akkor azon túl, hogy az szb-titkároknak törekedni kell a határozatok megismerésére, azt is el kell érni, hogy az szb-tagok, egészen a bizalmiig szintén ismerjék azokat.

(b-s)

Csanádi György, közlekedés- és postaiügyi miniszter Berlinben aláírta az NDK és a Magyar Népköztársaság postai és távközlési együttműködési szerződését.

B. Gy.

Műszaki érdekességek

Mérnököket, technikusokat és szakmunkásokat foglalkoztató könyv jelent meg Kádár, dr. Benkő, Sikkó, dr. Taky, Majoros tollából: Érintésvédelem című kiadvány. Ennek különös fontosságot ad, hogy jelenleg az egyetlen olyan könyv, amely az érintésvédelmi alapszabály legújabb módosításával foglalkozik.

A szerzők a kifizetésű bevezetések érintésvédelmének szentelnek nagyobb teret, de foglalkoznak a nagyfeszültségű berendezések különlegesebb problémáival is. A fejezetek címei: Földelések; Érintésvédelmi módok ezer V-os és kisebb feszültségű berendezésekben; Ellenőrzési mérések; Tervezési példák; A függelék, a villamosbaleset-elhárítási előírásokat, a műszaki mentés, elsősegélynyújtást tartalmazza.

Dr. O. Zinke: Ellenállások, kondenzátorok, tekercsek c. könyve három fejezetben tárgyalja a passzív áramköri elemek fizikai és műszaki alapjait, elvi és gyakorlati felépítését. A könyvet jól használhatják a híradástechnika területén dolgozó műszakiak is.

Megjelent a 169. 2. száma, amely hasonlóan érdekes, mint a korábbiak. (Műszaki Könyvkiadó.)

A „Szakmunkásképzés” c. könyvben az előző dr. Beckl Sándor, a SZOT titkára írta. Első ízben jelenik meg átfogó ismertetés a szakmunkástanuló-képzés rendszeréről, tartalmáról, fejlődéséről. Tisz-

Az idén Győr—Budapest között már megindul a táv-vasútszáz.

A Postás Képzőművész Kör ez évben második kiállítását rendezte, a POTI székházában.

Megdicsérték a Tolna megyeieket, mert ez év első negyedében a postai betétfelhalmozást több mint 33 millió forinttal növelték.

A BNV-n már forinttal telefonálhattak. Az új készülék be is vált. A városban viszont még mindig hiánycikk a telefonérme.

Szimfonikus zenekarunk Bácsban és Párisban vendégszerepelt nagy sikerrel.

Kábelhiány miatt késik a 177 méter magas pécsi új tv-torony berendezéseinek szerelése.

Debrecenben megkezdtek a helyi postaközpont nagyarányú bővítését.

Egy hír a Somogyi Néplapból: A toponári út mentén hosszú ideje toldoznak, földöznek egy telefonoszlopot. Vajon miért nem cserélik ki?

A Szegedi Postaigazgatóság élizemei: Bácsalmás, Csongrád, Gyoma, Izsák, Mezőkovácsháza, Szentes, Makó 1., Szeged 1., postahivatalok és a Gépjármű Szállítási Üzem.

B. Gy.

Munkavédelmi fotopályázat

A Posta Központi Kábelüzem igazgatója és szakszervezeti bizottsága a munkavédelmi oktatás elősegítése, a munkakörülmények javítása érdekében hirdet fotopályázatot. A képek témája kizárólag hírközlő kábelek építése, szerelése, a kapcsolódó rakodási, szállítási, ipari tevékenység, amely lehet a munkavédelmi előírásoknak megfelelő, vagy azzal ellentétes, esetleg baleseti veszélyt mutató mozzanatok. A képek lehetnek a szembeállító képpárok, tetszés szerinti darabszámú, 18x24 cm nagyságú, fekete-fehér nagyításúak, vagy 5x5 cm szabvány méretű üveglemezek közé zárt színes diapozitívok, vagy akár mindkettő.

A legjobb képeket a Kábelüzem vezetője és szakszervezeti bizottsága, az erre az alkalomra külön alakult bírálóbizottság döntése alapján díjazza:

Fekete-fehér nagyítás:	Színes diapozitív kép:
I. díj. 500.— Ft és oklevél	I. díj. 500.— Ft és oklevél
II. díj. 400.— Ft és oklevél	II. díj. 400.— Ft és oklevél
III. díj. 300.— Ft és oklevél	III. díj. 300.— Ft és oklevél
IV. díj. emlékérem	IV. díj. emlékérem
V. díj. emlékérem	V. díj. emlékérem

A képek beküldésének határideje: 1969. október 15. (Cím: Posta Központi Kábelüzem, Budapest, V., Guszev u. 24.) A cím fölé feltűnő betűkkel írják „Fotopályázat”. A szerzők a titkosság biztosítása érdekében válasszanak jelímet, s azt minden papírképre, diapozitív képre írják rá, a kép sorszámaival és a téma címével együtt. A képküldeményhez csatolni kell egy jól lezárt borítékot, amelyre kívülről csak a jelímet szabad ráírni, a boríték pedig tartalmazza a jelímet, a szerző nevét és pontos lakcímét.

A pályázathirdetők fenntartják maguknak a jogot, hogy az eredménytől függően egyes díjakat megosszanak, esetleges kiadásukat mellőzzék. A pályázat célja: megfelelő színvonalú oktatásianyag gyűjtése, jó módszerek népszerűsítése, hibák feltárása. A legjobb képeket a Kábelüzem vezetője, a bíráló bizottság javaslataira a negatívokkal együtt megvásárolja. Az elfogadott képek ellenértékét utólagos közös megegyezéssel állapítják meg, de képenként minimálisan 40.— Ft-ot térítenek. A Posta Központi Kábelüzem igazgatójának és szb-jének jogában áll a megvásárolt képeket minden további díjazás nélkül kiállítani, sokszorosítani, oktatásra vagy propaganda céljára felhasználni.

A pályázat eredményét az 1969. november 7-i ünnepségen hirdetik ki. Budapestén (V., Guszev u. 24. IV. em. kultúrterem). Az eredményt a Postás Dolgozóban is közöljük. A meg nem vásárolt képeket az eredmény kihirdetése után 15 napon belül visszaküldik a szerzőnek. A postai szállítási folyamán történt sérülésekért felelősséget nem vállalnak, ezért a feladók a küldeményeket gondosan csomagolják. Elegendő képanyag birtokában a díjnyertes és megvásárolt képekből kiállítást is rendeznek, ahol a legnagyobb tetszést arató kép közönségdíjjal részesül.

A fenti kezdeményezéssel szakszervezetünk egyetért, támogatja s éppen ezért felhívjuk a vidéki postaigazgatóságok HALEP üzemét, megyei és városi távközlési üzemét, a Budapesti Távközlési Igazgatóságot, az Anyagszertart, a Járműtelepet és a vidéki szállítási üzemeket, azok gazdasági és társadalmi szerveinek vezetőit, a területi bizottságok, szakszervezeti tanácsok, igazgatóságok vezetőinek figyelmét: segítsék a kezdeményezést, hívják fel a figyelmüket az amatőr fotoszakkörök tagjainak a fotopályázatban való részvételre.

A III. országos tanácskozás után

rendszeresebb lett a szocialista brigádok munkájának segítése, irányításában, támogatásában és értékelésében is. Mind több gazdasági vezető ismeri fel a munkaverseny szükségességét, a szocialista brigádokban rejlő erőt. A KTH, debreceni és soproni postaigazgatóságok vezetői is egyértelműen határoztak: a jövőben még jobban kell támogatni a szocialista brigádokat és több megbeszélést, kell velük tartani a fokozott követelmények sikeres megoldása és az együttműködés érdekében.

A szocialista brigádmozgalom mérsékelt számszerű emelkedése mellett, a tartalmi fejlődésre is gondot fordítottak. Több brigád olyan vállalkozást teljesített, amelyeket valóban nehéz követelményekkel jelentettek. Sok helyen — főleg a nagyobb arányú fluktuáció következményeként előállott helyzet miatt — napról napra keményen meg kell dolgozni, hogy vállalásaikat mind mennyiségben, mind min-

nőségileg a tőlük megszokott és elvárt módon teljesíthessék. Tényként állapították meg: a szocialista brigádokra a végrehajtó szolgálatban megfokozottabban kell alapozni. Lényegesen jobban kell hasznosítani a javaslatokban, kezdeményezésekben, észrevételekben rejlő lehetőségeket. Ugyanakkor az eddiginél rendszeresebben kell a brigádtagokat, kollektívákat tájékoztatni.

Igen jó, követésre méltó példa a szocialista brigádok klubja, amely 1967-ben alakult Debrecenben, a Hajdú-Bihar megyei Távközlési Üzemnél. A közös kirándulások, szakmai és KRESZ-vetélkedők, hangulatos összejövetelek mellett, lehetőséget kapnak itt a szocialista brigádtagok és más dolgozók is, hogy elbeszélgessenek, véleményt cseréljenek a szakszervezetekkel. A klub eredményesen szolgálja a versenynyilvánosságot, elősegíti más brigádokkal a szocialista, elvtársi kapcsolat kialakítását, elmélyítését.

Kétségtelen, hogy a brigádmozgalom nagy hatással van a környezetre. Ez még nagyobb lehet, ha a tanácskozásokon elhangzottak meg is valósulnak.

Tamás Gy. János